

Sygn. akt: KIO 2670/23

WYROK

z dnia 28 września 2023 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Katarzyna Odrzywolska

Członkowie: Aneta Młacka

Andrzej Niwicki

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 września 2023 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 11 września 2023 r. przez wykonawcę **Korporacja Budowlana DORACO Sp. z o. o. z siedzibą w Gdańsku** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **Muzeum Getta Warszawskiego** przy udziale:

A.wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie **Adamietz Warszawa Sp. z o.o.**

z siedzibą w Warszawie, Adamietz Sp. z o.o. z siedzibą w Strzelcach Opolskich zgłaszających swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

B.wykonawcy **Hochtief Polska S.A. z siedzibą w Warszawie** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

- 1.umarza postępowanie w zakresie naruszenia art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez błędne obliczenie punktacji w kryterium oceny ofert „Cena” z powodu uwzględnienia zarzutu przez zamawiającego oraz w zakresie naruszenia art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp poprzez zaniechanie czynności wykluczenia wykonawcy Konsorcjum Adamietz z postępowania w oparciu o ten przepis, z powodu wycofania tego zarzutu przez odwołującego;
- 2.oddala odwołanie w pozostałym zakresie;
- 3.kosztami postępowania odwoławczego obciąża wykonawcę Korporacja Budowlana DORACO Sp. z o. o. z siedzibą w Gdańsku, i:
 - 2.1.zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę Korporacja Budowlana DORACO Sp. z o. o. z siedzibą w Gdańsku, tytułem wpisu od odwołania;
 - 2.2.zasądza od wykonawcy Korporacja Budowlana DORACO Sp. z o. o. z siedzibą w Gdańsku na rzecz zamawiającego Muzeum Getta Warszawskiego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 579 ust. 1 i art. 580 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1605 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Przewodniczący:.....

Członkowie:

.....

Sygn. akt: KIO 2670/23

Uzasadnienie

Muzeum Getta Warszawskiego (dalej: „zamawiający”) prowadzi, na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1605 ze zm.) - dalej: „ustawa Pzp” postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego

w trybie dialogu konkurencyjnego pn. „Realizacja robót budowlano - konserwatorskich wraz z infrastrukturą wewnętrzną i zewnętrzną, realizacja wystawy stałej oraz zakup i montaż pierwszego wyposażenia na potrzeby Muzeum Getta Warszawskiego dla zadania inwestycyjnego pn. „Utworzenie Muzeum Getta Warszawskiego na terenie kompleksu dawnego Szpitala Dziecięcego fundacji małżeństwa Bersohn i Bauman przy ul. Siennej 60/ Śliskiej 51 w Warszawie, tj. sporządzenie projektów, realizacja prac budowlano - instalacyjnych, realizacja wystawy stałej oraz zakup i montaż pierwszego wyposażenia wraz z nadzorami”, znak sprawy zamawiającego MGW/2/2022 (dalej „postępowanie” lub „zamówienie”), o wartości szacunkowej wyższej niż progi unijne, o których mowa w art. 3 ustawy Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich w dniu 23 grudnia 2022 r. pod numerem 2022/S 248-717051.

W dniu 11 września 2023 r. przez wykonawcę **Korporacja Budowlana DORACO**

Sp. z o. o. z siedzibą w Gdańsku (dalej „odwołujący” lub „DORACO”) zostało złożone odwołanie wobec czynności i zaniechań zamawiającego w postępowaniu.

Odwołujący zarzucał zamawiającemu, że ten naruszył niżej wymienione przepisy ustawy Pzp:

1. Zarzut nr 1: naruszenie przepisu art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez błędne obliczenie punktacji za kryterium oceny ofert „Cena” dla oferty odwołującego, tj. nieprawidłowe zastosowanie wzoru przy obliczeniu punktacji za cenę oferty, przyznając ofercie odwołującego 35,57 pkt w sytuacji, w której odwołujący powinien mieć przyznane 46,71 pkt za cenę oferty;
2. Zarzut nr 2: naruszenie przepisu art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez nieprawidłową ocenę doświadczenia Kierownika Budowy - pana E.O., w kryterium oceny ofert „Doświadczenie Kierownika Budowy” oferty wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie Adamietz Warszawa Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Adamietz Sp. z o.o. z siedzibą w Strzelcach Opolskich (dalej „Konsorcjum Adamietz”), poprzez przyznanie 5 punktów w sytuacji, gdy pan E.O. nie pełnił funkcji Kierownika Budowy przez okres 12 miesięcy na przedstawionej inwestycji (tj. Ethos przy placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie);
3. Zarzut nr 3: naruszenie przepisu art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp poprzez zaniechanie czynności wykluczenia Konsorcjum Adamietz z postępowania w sytuacji, gdy Konsorcjum Adamietz w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadziło zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji, że Pan E.O. pełnił funkcji Kierownika Budowy przez okres 12 miesięcy na inwestycji Ethos przy placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia;
4. Zarzut nr 4: naruszenie przepisu art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wykluczenia Konsorcjum Adamietz z postępowania, w sytuacji, gdy Konsorcjum Adamietz w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawiło informacje wprowadzające w błąd, że Pan E.O. pełnił funkcji Kierownika Budowy przez okres 12 miesięcy na inwestycji Ethos przy placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia;
5. Zarzut nr 5: naruszenie przepisu art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez nieprawidłową ocenę doświadczenia Kierownika Projektu - pana T.Z., w kryterium oceny ofert „Doświadczenie Kierownika Projektu” oferty Konsorcjum Adamietz, poprzez przyznanie 5 punktów w sytuacji, w której wskazany projekt, tj. Centrum Pieniądza NBP w Narodowym Banku Polskim, nie jest muzealną wystawą stałą, ponieważ Narodowy Bank Polski nie jest muzeum w rozumieniu art. 1 ustawy o muzeach;
6. Zarzut nr 6: naruszenie przepisu art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez nieprawidłową ocenę doświadczenia Kierownika Projektu - pana T.Z., w kryterium oceny ofert „Doświadczenie Kierownika Projektu” oferty Konsorcjum Adamietz, poprzez przyznanie 5 punktów w sytuacji, w której pan T.Z. nie był Kierownikiem Projektu „Podziemna Trasa Turystyczna w Przemyśle”;
7. Zarzut nr 7: naruszenie przepisu art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez nieprawidłową ocenę doświadczenia Kierownika Projektu - pana T.Z., w kryterium oceny ofert „Doświadczenie Kierownika Projektu” oferty Konsorcjum Adamietz, poprzez przyznanie 5 punktów w sytuacji, w której pan T.Z. nie był Kierownikiem Projektu realizowanego dla Muzeum Entograficznego w Warszawie;
8. Zarzut nr 8: naruszenie przepisu art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez nieprawidłową ocenę doświadczenia Kierownika Projektu - pana T.S., w kryterium oceny ofert „Doświadczenie Kierownika Projektu” oferty wykonawcy Hochtief Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej „Hochtief”), poprzez przyznanie 5 punktów w

sytuacji, w której wskazana inwestycja dot. „Przebudowy pomieszczeń parteru budynku Oddziału Okręgowego NBP w Krakowie do realizacji funkcji edukacyjno-konferencyjnych 4 Oddziału Okręgowego NBP w Krakowie w Narodowym Banku Polskim”, nie jest muzealną wystawą stałą, ponieważ Narodowy Bank Polski nie jest muzeum w rozumieniu art. 1 ustawy o muzeach, a Pan T.S. nie pełnił tam funkcji Kierownika Projektu;

9. Zarzut nr 9: naruszenie przepisu art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez nieprawidłową ocenę doświadczenia Kierownika Projektu - pana T.S., w kryterium oceny ofert „Doświadczenie Kierownika Projektu” oferty wykonawcy Hochtief, poprzez przyznanie 5 punktów w sytuacji, w której Pan T.S. nie pełnił funkcji Kierownika Projektu dla projektu „Krzysztofor od nowa - Muzeum Kompletne”;
10. Zarzut nr 10: naruszenie przepisu art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez nieprawidłową ocenę doświadczenia Kierownika Projektu - pana T.S., w kryterium oceny ofert „Doświadczenie Kierownika Projektu” oferty wykonawcy Hochtief, poprzez przyznanie 5 punktów w sytuacji, w której Pan T.S. nie pełnił funkcji Kierownika Projektu w ramach inwestycji dla Muzeum Zamku w Łańcucie „Prace remontowe, konserwatorskie i budowlane w ramach przedsięwzięcia Ochrona i rozwój dziedzictwa kulturowego dawnej Ordynacji Łańcuckiej oraz wykreowanie nowych przestrzeni ekspozycyjnych”;
11. Zarzut nr 11: naruszenie przepisu art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez nieprawidłową ocenę doświadczenia Kierownika Projektu - pana T.S., w kryterium oceny ofert „Doświadczenie Kierownika Projektu” oferty wykonawcy Hochtief, poprzez przyznanie 5 punktów w sytuacji, w której Pan T.S. nie pełnił funkcji Kierownika Projektu budowy wystawy stałej pn. „Wawel Odzyskany” dla Zamku Królewskiego na Wawelu - Państwowe Zbiory Sztuki, a której wartość nie spełnia wymogu dotyczącego wartości inwestycji referencyjnej;
12. Zarzut nr 12: naruszenie przepisu art. 239 ustawy Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) i lit. c) ustawy Pzp w zw. art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez wybór oferty Konsorcjum Adamietz jako najkorzystniejszej w sytuacji, w której Konsorcjum Adamietz powinno być wykluczone z postępowania, bądź którego oferta nie powinna zostać uznana za ofertę najkorzystniejszą, a dokonanie prawidłowej oceny ofert doprowadziłoby do decyzji zamawiającego, która uznawałaby ofertę odwołującego za najkorzystniejszą.

Zarzucając powyższe odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania oraz nakazanie zamawiającemu: dokonania czynności unieważnienia wyboru oferty najkorzystniejszej oraz powtórzenia czynności badania i oceny ofert, z uwzględnieniem konsekwencji stawianych zamawiającemu zarzutów.

Uzasadniając podnoszony w odwołaniu zarzut, opisany jako Zarzut 1, odwołujący w pierwszej kolejności przypomniał treść przepisu art. 239 ust. 1 ustawy Pzp, zgodnie z którym zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia. Dalej wskazał, że zamawiający w dniu 1 września 2023 r. opublikował informację o wyborze najkorzystniejszej oferty, zgodnie z którą oferta odwołującego otrzymała w kryterium „Cena oferty” - 35,57 pkt. Odwołujący przypomniał, że zgodnie z treścią § 13 ust. 1 pkt 1 specyfikacji warunków zamówienia (dalej „SWZ”), opisującego kryteria oceny ofert w kryterium „K1 - Cena”, punkty miały zostać przyznane odpowiednio zgodnie z wzorem: $K1 = Cn / Ce \times 100 \times X \times 0.6$ gdzie: K1 - liczba punktów (z uwzględnieniem wagi kryterium) w kryterium Cena; Cn - najkorzystniejsza cena brutto za realizację całości przedmiotu zamówienia spośród ważnych i nieodrzuconych ofert; Ce - cena brutto za realizację całości przedmiotu zamówienia zadeklarowana przez wykonawcę, w badanej ofercie. Najkorzystniejszą cenę brutto zaoferowało Konsorcjum Adamietz i wynosi ona 295 446 000,00 zł. brutto (wg wzoru jest to wartość Cn). Z kolei cena oferty odwołującego (wartość Ce) wynosi 379 442 021,58 zł. brutto. W konsekwencji punktowa ocena kryterium „K1 - Cena” oferty odwołującego powinna wynosić 46,71 pkt, a nie 35,57 pkt, co wynika z wyliczenia: $295\,446\,000\text{ zł. (Cn)} / 379\,442\,021,58\text{ zł. (Ce)} = 0,77 \times 100 \times X \times 0.6 = 46,71\text{ pkt}$. Zatem łączna liczba uzyskanych punktów przez ofertę odwołującego powinna wynosić 66,71 pkt, a nie 55,57 pkt, zgodnie z treścią § 13 ust. 3 SWZ o treści: Punkty przyznane w kryterium Cena, Doświadczenie Personelu w danej ofercie zostaną do siebie dodane. Wynik będzie sumą punktów, jaką otrzymała dana oferta: $K = K1 + K2$. W świetle powyższej argumentacji zdaniem odwołującego należy uznać, że zamawiający wyraźnie w sposób nieprawidłowy obliczył punktację w kryterium „K1 - Cena” oferty odwołującego, zaniżając jego wartość punktową, a tym samym zaniżając łączną liczbę uzyskanych punktów przez ofertę odwołującego.

W zakresie Zarzutu 2 odwołujący na wstępie stwierdził, że zamawiający w sposób swobodny podchodził do kwestii kryteriów oceny ofert. W § 13 ust. 1 pkt 2 lit. a) SWZ opisał ocenę kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Budowy wskazując, że „za każdą 9 (wykraczającą poza warunek udziału w postępowaniu) inwestycję wskazaną

w doświadczeniu wymaganym zgodnie z rozdziałem VII ust. 3) lit. a) ii. Opisu Potrzeb

i Wymagań w zakresie realizacji robót budowlanych zgodnie z poniższym wzorem:

1 inwestycja* - 0 punktów, 2 inwestycje - 5 punktów, 3 inwestycje - 10 punktów, 4 inwestycje

- 15 punktów, 5 inwestycji - 20 punktów. Przy tym oznaczenie „*” opisano jako: inwestycja wskazana w Wykazie osób na potrzeby spełnienia warunku udziału w postępowaniu.

Dalej odwołujący przypomniał postanowienia rozdziału VII ust. 3 lit. a) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, w którym zamawiający wymagał, aby Kierownik Budowy posiadał „wymagane doświadczenie z okresu ostatnich 10 lat przed upływem terminu składania wniosków

w pełnieniu funkcji kierownika budowy przy 1 inwestycji polegającej na budowie, rozbudowie lub przebudowie budynku, gdzie okres pełnienia funkcji kierownika budowy wynosił łącznie minimum 12 miesięcy potwierdzonych wpisem do dziennika budowy, spełniającej następujące warunki (poniższe wymagania spełniać musi jedna inwestycja łącznie): budowana/ rozbudowywana/ przebudowywana powierzchnia całkowita budynku nie mniejsza niż 7 500,00 m², wartość robót nie mniejsza niż 40.000.000,00 zł. netto, budynek z kondygnacją podziemną posadowioną na głębokości minimum - 7 m (słownie: minus siedem metrów) w stosunku

do ±0,00 budynku, budynek był realizowany w warunkach zwartej zabudowy.

Konsorcjum Adamietz wskazało Pana E.O. do pełnienia funkcji Kierownika Budowy twierdząc, że „Pan E.O. pełnił funkcję Kierownika Budowy na zadaniu polegającym na Przebudowie i rozbudowie budynku Ethos, przy Placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie przez okres dłuższy niż wymagane 12 miesięcy. Zgodnie z wpisem do Dziennika Budowy Pan E.O. przejął obowiązki Kierownika Budowy w dniu 20 kwietnia 2016 r. i pełnił je nieprzerwanie przynajmniej do końca maja 2017 r. W tym czasie dokonał wpisu do Dziennika Budowy, dokumentującego zakończenie prac budowlanych w dniu 20 lutego 2017 roku. Dowodem powyższego jest odpowiedź Konsorcjum Adamietz na wezwanie do złożenia wyjaśnień z dnia 12 lipca 2023 r. W konsekwencji Konsorcjum Adamietz w ramach oceny oferty w kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Budowy, uzyskało 5 pkt.

W ocenie odwołującego Konsorcjum Adamietz jednak uzyskało przedmiotowe punkty w sposób bezprawny, ponieważ Pan E.O. nie pełnił funkcji kierownika budowy na zadaniu polegającym na Przebudowie i rozbudowie budynku Ethos, przy Placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie, przez okres 12 miesięcy łącznie. Sam wykonawca wskazał, że Pan E.O. zgodnie z wpisem do Dziennika Budowy przejął obowiązki Kierownika Budowy na przedmiotowym zadaniu w dniu 20 kwietnia 2016 r. i pełnił je nieprzerwanie „przynajmniej do końca maja 2017 r.”. Samo sformułowanie takiego oświadczenia wskazuje, że Konsorcjum Adamietz nie ma pewności do kiedy dokładnie Pan E.O. rzeczywiście pełnił funkcję Kierownika Budowy. Nie dziwi to jednak odwołującego, ponieważ Konsorcjum Adamietz samo wskazało, że zgodnie z wpisem

do Dziennika Budowy, dokonany przez Pana E.O., zakończenie prac budowlanych na przedmiotowym zadaniu nastąpiło w dniu 20 lutego 2017 r., co samo w sobie już wywołuje wątpliwości co do tego, jak Pan E.O. mógł nabywać doświadczenie Kierownika Budowy jeszcze przez marzec, kwiecień i maj 2017 r. Konsorcjum Adamietz twierdzi, że owe doświadczenie było nabywane w trakcie procedury odbiorowej budynku, która doprowadziła do uzyskania w dniu 29 marca 2017 r. decyzji o Pozwoleniu na Użytkowanie,

a następnie w trakcie procedury odbioru budynku przez Inwestora, w których rzekomo Pan E.O. brał „czynny udział” jednak, jak stwierdził sam wykonawca, nie ma możliwości udokumentowania tych okoliczności. Nie można również uznać, że dowodem

na spełnienie opisywanego wymogu 12 miesięcy, jest oświadczenie samego Pan E.O., ponieważ nie jest ono do końca logiczne w miejscu, gdzie Pan E.O. wskazuje: „do miesiąca maja 2017 uczestniczyłem w procedurze odbiorowej budynku

z Inwestorem, która zakończyła się 12 lipca 2017 r. podpisaniem protokołu, bez mojego udziału, gdyż zostałem w trybie pilnym przeniesiony na inną budowę”. Nawet jeśli Pan E.O. uczestniczył w procedurze odbiorowej, to sam wskazuje, że uczestniczył w niej co najwyżej miesiąc, jednak nie jest w stanie wskazać, do kiedy dokładnie w niej uczestniczył (dowód: oświadczenie Kierownika Budowy z dnia 7 lipca 2023 r. - załącznik do odpowiedzi Konsorcjum Adamietz na wezwanie do złożenia wyjaśnień z dnia 12 lipca 2023 r.).

Odwołujący wskazał dalej, że informacje o doświadczeniu Pana E.O. na przedmiotowym zadaniu są niezgodne ze stanem faktycznym. Przede wszystkim, zgodnie z informacją przekazaną zamawiającemu w trybie dostępu do informacji publicznej przez PORR S.A. - Generalnego Wykonawcę inwestycji wskazanej przez Konsorcjum Adamietz, Pan E.O. pełnił funkcję kierownika budowy na zadaniu polegającym

na Przebudowie i rozbudowie budynku Ethos, przy Placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie (dziennik budowy nr 253/2015/2016) w okresie od 20 kwietnia 2016 r. do 20 lutego 2017 r.,

a więc przez okres 10 miesięcy. Potwierdza to wpis w Dzienniku Budowy z dnia 20 lutego

2017 r., dokonany przez Pana E.O., który wskazuje, że: „Zakończono prace ogólnobudowlane zgodnie z dokumentacją i pozwoleniem na budowę. Zgłoszono do odbioru PSP i Sanepid. Teren uporządkowano” (dowód: odpowiedź PORR S.A. z dnia 30 czerwca 2023 r. wraz z wyciągiem z Dziennika Budowy). Co więcej, zgodnie z referencjami uzyskanymi przez PORR S.A. dla zadania polegającego na Przebudowie i rozbudowie budynku Ethos, przy Placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie, zakończenie budowy na przedmiotowej inwestycji nastąpiło w dniu 5 kwietnia 2017 r., a zatem w żaden sposób nie można przyjąć,

że Pan E.O. legitymuje się 12-miesięcznym doświadczeniem na tej inwestycji (dowód: referencje z dnia 27 września 2018 r. dla PORR S.A. dot. budynku ETHOS przy Placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie).

Odwołujący zaznaczył, że kwestia zakończenia pełnienia funkcji kierownika budowy była również przedmiotem zainteresowania judykatury. Przykładowo, w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 5 lutego 2019 r. (sygn. akt KIO 93/19), Izba wskazała, że: „W odniesieniu do referencyjnych inwestycji Izba w pierwszej kolejności zgodziła się z zamawiającym,

że pełnienie funkcji Kierownika budowy lub Kierownika robót (za synonim należy uznać użyte w opisie warunku pojęcie: doświadczenie na stanowisku Kierownika Budowy lub Kierownika robót) wiąże się, zgodnie z art. 45 ust. 2 Prawa budowlanego, z dokonaniem (przed rozpoczęciem robót budowlanych) wymaganego wpisu w dzienniku budowy co do osób, którym zostało powierzone kierownictwo, nadzór i kontrola techniczna robót budowlanych. Osoby te są obowiązane potwierdzić podpisem przyjęcie powierzonych im funkcji. Tym samym brak takiego wpisu powoduje, że nie można skutecznie twierdzić, że taka osoba przy wykonywaniu danych robót pełniła taką samodzielną funkcję techniczną. Nawet jeżeli wykonywała faktycznie czynności przypisywane przykładowo kierownikowi robót. Tym samym nie może powoływać się na doświadczenie zawodowe jako kierownika budowy czy robót. Wyłącznie osoby formalnie pełniące przy wykonywaniu robót budowlanych samodzielne funkcje techniczne, w ramach wynikających z tego obowiązków i uprawnień określonych przepisami Prawa budowlanego, mogą być uznane za uczestników tego procesu. Izba jednocześnie stwierdza, że dokonanie takiego wpisu, ma skutek aż do zakończenia budowy, chyba że kierownik z danym dniem rezygnuje z funkcji kierownika lub zostanie dokonany

w dzienniku budowy wpis, że dany kierownik przestał pełnić wyznaczoną mu uprzednim wpisem funkcję”. Ponadto odwołujący przywołał orzecznictwo prezentujące pogląd na to, kiedy następuje zakończenie budowy. I tak w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego

- Ośrodek zamieszczonego w Katowicach z dnia 13 grudnia 2002 r., (sygn. II SA/Ka 508/01) wskazano, że „Zgodnie z treścią art. 22 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126 ze zm.) do obowiązków kierownika budowy należy zgłoszenie obiektu budowlanego do odbioru, ale tylko przez dokonanie odpowiedniego wpisu w dzienniku budowy, a nie przez zawiadomienie właściwego organu o zakończeniu budowy, o czym mowa w art. 54 ust. 1 cyt. Ustawy”. Z kolei w wyroku z dnia 11 października 2017 r. (sygn. II FSK 2498/15), Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że: „Spełnienie warunków,

o których mowa w art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U.

z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 ze zm.), przesądza, że nastąpiło zakończenie budowy. Tym samym, spełnienie wszystkich warunków wymaganych dla skutecznego złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie, uznawane jest za tożsame z chwilą, w której została zakończona budowa budowli albo budynku lub ich części, o której stanowi art. 6 ust. 2 ustawy z dnia

12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.). Nie ma podstaw do uzależnienia stwierdzenia faktu zakończenia prac budowlanych

od złożenia zawiadomienia właściwego organu o zakończeniu budowy (art. 54 Prawa budowlanego). Pojęcie zakończenia prac budowlanych należy utożsamiać ze stanem faktycznym umożliwiającym zawiadomienie o zakończeniu budowy. Podobna zasada dotyczy użytkowania budynku”. W przypadku kwestii spornych dotyczących roli Kierownika budowy

w procedurze odbiorowej, Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 13 grudnia 2013 r. (sygn. KIO 2775/13) dokonała szerokiej analizy pojęcia czasookresu pełnienia funkcji kierownika budowy, wskazując, że: „Wbrew temu, co twierdzi odwołujący, przywołane przez niego

w odwołaniu przepisy Prawa budowlanego, na które zresztą powoływał się również zamawiający, nie regulują wprost w jaki sposób liczyć okres pełnienia funkcji kierownika budowy. W art. 22 Prawa budowlanego wymienione zostały podstawowe obowiązki kierownika budowy, przy czym jako pierwszy wskazano protokolarne przejęcie od inwestora terenu budowy, a jako ostatni - zgłoszenie obiektu budowlanego do odbioru odpowiednim wpisem do dziennika budowy oraz uczestniczenie w czynnościach odbioru i zapewnienie usunięcia stwierdzonych wad, a także przekazanie inwestorowi oświadczenia, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2 (czyli oświadczeń: a) o zgodności wykonania obiektu budowlanego z projektem budowlanym i warunkami pozwolenia na budowę oraz przepisami, b) o doprowadzeniu do należytego stanu i porządku terenu budowy). Oczywiście kolejność tych czynności nie jest przypadkowa, gdyż

niewątpliwie pomiędzy przejęciem terenu budowy od inwestora

a odbiorem obiektu budowlanego przez inwestora trwa budowa, przy której kierownik budowy pełni nieprzerwanie swoją funkcję. Natomiast odwołujący błędnie interpretuje fakt odpowiedzialności kierownika budowy za usunięcie wad stwierdzonych podczas odbioru, jako okoliczność potwierdzającą dalsze nieprzerwane pełnienie przez niego funkcji, niezależnie

od tego, jaki był rezultat czynności odbioru i czy budowa się zakończyła. W ocenie Izby, jeżeli nastąpiło zakończenie budowy i obiekt został odebrany, a wystąpiła jednocześnie konieczność usunięcia stwierdzonych podczas tego odbioru wad, czasookres pełnienia funkcji kierownika budowy wyznacza faktyczny okres nadzorowania przez niego usunięcia tych wad. (...)

Z dowodów przywoływanych przez odwołującego wynika natomiast jednoznacznie, że odbiór ostateczny obwodnicy Międzyrzecza Podlaskiego nastąpił 17 kwietnia 2008 r., a dodatkowo 31 października 2008 r. pan PW jako kierownik budowy brał udział w wizji lokalnej w terenie, podczas której stwierdzono usunięcie usterek wymienionych w protokole odbioru ostatecznego. W ocenie Izby nie świadczy to o tym, że pomiędzy datą odbioru ostatecznego a datą usunięcia usterek pan PW nabywał praktyczne doświadczenie w pełnieniu funkcji kierownika budowy. Odwołujący wykazał co najwyżej, że ten konkretny dzień poddania protokołu usunięcia usterek dzień można doliczyć do okresu pełnienia funkcji kierownika budowy przy powyższej inwestycji. Natomiast odwołujący nie przedstawił żadnych okoliczności, ani tym bardziej dowodów, które pozwoliłyby na przyjęcie, że pomiędzy obierem budowy przez zamawiającego, co nastąpiło 17 kwietnia 2008 r., a 31 października 2008 r. pan PW wykonywał nieprzerwanie czynności związane z zapewnieniem usunięcia usterek".

Jak zauważył odwołujący z powyższego orzeczenia wprost wynika, że od daty zakończenia budowy nie można mówić o dalszym sprawowaniu funkcji kierownika budowy

i dalszym nabywaniu doświadczenia, poza dniami rzeczywistych czynności odbiorowych

i nadzorczych w zakresie naprawienia wad, na pewno zaś nie przez cały okres od zakończenia budowy do odbioru pogwarancyjnego czy ostatecznego. Konstatując powyższą argumentację, w jego ocenie, należy uznać, że informacje o doświadczeniu Pana E.O.

na przedmiotowym zadaniu są niezgodne ze stanem faktycznym, a zatem nie posiada

on wystarczającego (tj. 12-miesięcznego) doświadczenia. W konsekwencji Konsorcjum Adamietz w ramach oceny oferty w kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Budowy nie powinno uzyskać 5 pkt, tylko 0 pkt.

Uzasadniając zarzuty nr 3 i 4 odwołujący wskazywał, że Konsorcjum Adamietz konsekwentnie prezentuje stanowisko dotyczące doświadczenia Kierownika Budowy, którym legitymuje się Pan E.O., wbrew informacjom, które temu przeczą. Sam fakt,

że Konsorcjum Adamietz, a także Pan E.O. nie są w stanie precyzyjnie wskazać, kiedy konkretnie Pan E.O. zakończył pełnić funkcję Kierownika Budowy, oraz

w jakim zakresie brał udział w pracach odbiorowych powoduje wątpliwość, czy nie jest to działanie celowe, rażące niedbalstwem, niedbalstwo lub lekkomyślnością. Nie weryfikując precyzyjnie doświadczenia Pana E.O., Konsorcjum Adamietz działało przynajmniej w granicach niedbalstwa lub lekkomyślności. Odwołujący podkreślał,

że przedstawione w omawianym zakresie informacje miały wpływ na wynik postępowania

- właściwe i zgodne ze stanem faktycznym przedstawienie informacji dotyczących Pana E.O. prowadziłyby do wniosku, że nie posiada on doświadczenia, które upoważnia Konsorcjum Adamietz do uzyskania punktów w kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Budowy.

W zakresie zarzutu nr 5 odwołujący przypomniał w pierwszej kolejności zapisy § 13 ust. 1 pkt 2 lit. b) SWZ, w którym opisano ocenę kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu”

w zakresie Kierownika Projektu wskazując, że „za każdą (wykraczającą poza warunek udziału w postępowaniu) inwestycję wskazaną w doświadczeniu wymaganym zgodnie z rozdziałem VII ust. 3) lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań w zakresie realizacji robót budowlanych zgodnie z poniższym wzorem: 1 inwestycja* - 0 punktów, 2 inwestycje - 5 punktów, 3 inwestycje - 10 punktów, 4 inwestycje - 15 punktów, 5 inwestycji - 20 punktów, przy tym „*” - inwestycja wskazana w Wykazie osób na potrzeby spełnienia warunku udziału w postępowaniu. Ponadto, zgodnie z postanowieniami rozdziału VII ust. 3 lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, Kierownik Projektu miał posiadać „wymagane doświadczenie z okresu ostatnich 10 lat przed upływem terminu składania wniosków w charakterze kierownika projektu/ kontraktu (tj. osoby odpowiedzialnej za zarządzanie projektem), w realizacji: co najmniej jednego projektu przez okres minimum 6 miesięcy, a jeżeli projekt był realizowany krócej, to przez cały okres, mającego za przedmiot realizację wystawy, tj. wykonanie muzealnej wystawy stałej, o wartości nie mniejszej niż 5 000 000,00 zł netto (słownie: pięć milionów złotych netto)". Zgodnie

z definicją Głównego Urzędu Statystycznego muzealna wystawa stała to: „Udostępnienie,

w wydzielonych pomieszczeniach muzealnych lub ich częściach, tematycznego i niezmiennego zestawu muzealiów. Wystawa stała oddaje najczęściej charakter muzeum, będąc swoistą jego "wizytówką" (np. zabytki folkloru, rzemiosła i sztuki ludowej - w muzeum etnograficznym albo zestaw prezentujący dzieje i dokonania naukowe uczelni, pomoce naukowe i zabytki piśmiennicze - w muzeum uniwersyteckim) lub prezentuje cechy charakterystyczne albo historię miasta czy regionu, na terenie którego muzeum ma siedzibę". Do głównych zadań muzeów należy urządzanie wystaw stałych i czasowych (art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2022 r., poz. 385).

Odwołujący stwierdził, że nie ulega zatem wątpliwości, że muzealna wystawa stała to wystawa udostępniona w muzeum, którego definicja i sposób funkcjonowania został uregulowany prawnie. Zgodnie z art. 1 ustawy o muzeach, muzeum jest jednostką organizacyjną nienastawioną na osiąganie zysku, której celem jest gromadzenie i trwała ochrona dóbr naturalnego i kulturalnego dziedzictwa ludzkości o charakterze materialnym i niematerialnym, informowanie o wartościach i treściach gromadzonych zbiorów, upowszechnianie podstawowych wartości historii, nauki i kultury polskiej oraz światowej, kształtowanie wrażliwości poznawczej i estetycznej oraz umożliwianie korzystania ze zgromadzonych zbiorów. Przepis art. 5 ust. 1 ustawy o muzeach stanowi, że muzea mogą być tworzone przez ministrów i kierowników urzędów centralnych, jednostki samorządu terytorialnego, osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, przy czym Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego prowadzi w Biuletynie Informacji Publicznej wykaz muzeów (art. 5b ust. 1 ustawy o muzeach).

Konsorcjum Adamietz wskazało, że Pan T.Z. pełnił funkcję Kierownika Projektu przy wykonaniu muzealnej wystawy stałej Centrum Pieniądza NBP w Narodowym Banku Polskim. Jednak należy zauważyć, że Narodowy Bank Polski nie widnieje w wykazie muzeów prowadzonym przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego - a zatem nie jest muzeum w rozumieniu art. 1 ustawy o muzeach (dowód: wykaz muzeów Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego). W rezultacie nie można uznać tego projektu za spełniającego wymogi określone w rozdziale VII ust. 3 lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, co powoduje, że za ten projekt Konsorcjum Adamietz nie mogło uzyskać punktów w ramach kryterium

„K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, czyli należałoby obniżyć ocenę w tym zakresie o 5 pkt.

Opisując zarzut nr 6 odwołujący przywołał kolejną inwestycję wskazaną przez Konsorcjum Adamietz w ramach kryteriów oceny ofert „K2 - Doświadczenie Personelu”

w zakresie Kierownika Projektu, dla Pana T.Z. tj. wykonanie Podziemnej Trasy Turystycznej w Przemyśle. Odwołujący podnosił, że po pierwsze: Pan T.Z. nie był Kierownikiem Projektu w ramach tej inwestycji, a po drugie: wartość projektu wyniosła 3 094 007,24 zł. (wartość wykonanego projektu: 3 087 971,62 zł.). Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej w Przemyśle, w odpowiedzi na wniosek o udostępnienie informacji publicznej jednoznacznie wskazało, że: „nie prowadziło współpracy z Panem T.Z.,

a tym samym nie był on kierownikiem projektu”. Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej

w Przemyśle wskazało również wartość projektu: 3 094 007,24 zł. (wartość wykonanego projektu: 3 087 971,62 zł.). Dowodem na powyższe jest odpowiedź Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej z dnia 6 czerwca 2023 r. na wniosek o udostępnienie informacji publicznej. Z kolei z informacji publicznej uzyskanej od Urzędu Miejskiego w Przemyśle (Lidera Projektu) z dnia 25 lipca 2023 r. wynika jednoznacznie, że za zarządzanie projektem ze strony wykonawcy inwestycji pn. „Podziemna Trasa Turystyczna w Przemyśle”, odpowiedzialne były osoby reprezentujące Europel Sp. z o.o., tj. panowie B.P. i A.P., natomiast obowiązki Kierownika projektu/ Koordynatora pełnili panowie K.C. i D.K.. Urząd Miejski w Przemyśle wskazał również, że panowie B.P.

i A.P. to osoby, które reprezentowały wykonawcę przy podpisywaniu umowy, natomiast pan A.P. oraz pan B.J. były to również osoby upoważnione ze strony wykonawcy do koordynacji i uczestniczenia w odbiorach. Również na pytania odwołującego o funkcje głównego projektanta oraz projektantów sprawdzających, podmiot udostępniający informację nie wskazał Pana T.Z. .. Informacje te potwierdziło również Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej w Przemyśle w odpowiedzi z dnia 7 lipca

2023 r. na wniosek o udostępnienie informacji publicznej, które również wskazało jako kierownika projektu Pana K.C. (dowód: odpowiedź Urzędu Miejskiego w Przemyśle z dnia 25 lipca 2023 r. na wniosek o udostępnienie informacji publicznej; dowód: odpowiedź Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej z dnia 7 lipca 2023 r. na wniosek o udostępnienie informacji publicznej). Odwołujący zwrócił uwagę, że Pan T.Z. nie nabył doświadczenia w charakterze kierownika projektu/ kontraktu (tj. osoby odpowiedzialnej

za zarządzanie projektem). W relacjach pomiędzy spółką SPDV sp. z o.o. a Gminą Miejską Przemyśl wykazywany był jako specjalista ds. instalacji multimedialnych (dowód: informacja SPDV Sp. z o.o. z dnia 7 lipca 2023 r.). W rezultacie nie można uznać, że na przedmiotowym projekcie Pan T.Z. nabył doświadczenie jako Kierownik Projektu, w rozumieniu

rozdziału VII ust. 3 lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, jak również, że przedmiotowa inwestycja spełniła warunek co do wartości wykonanej wystawy, co powoduje, że za ten projekt Konsorcjum Adamietz nie mogło uzyskać punktów w ramach kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu - czyli należałoby obniżyć ocenę w tym zakresie o kolejne 5 pkt.

Uzasadniając zarzut nr 7 odwołujący przypominał, że kolejną inwestycją wskazaną przez Konsorcjum Adamietz w ramach kryteriów oceny ofert „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, dla Pana T.Z. jest wykonanie muzealnej wystawy stałej dla Muzeum Etnograficznego w Warszawie. Jednak również w tym zakresie zamawiający, czyli Państwowe Muzeum Etnograficzne w Przemyślu potwierdził, że: „pan T.Z. nie pełnił funkcji kierownika inwestycji, która realizowana była przez BUK Invest Sp. z o.o. na rzecz Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie” (dowód: odpowiedź Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie z dnia 30 czerwca 2023 r. na wniosek o dostęp do informacji publicznej). Według informacji uzyskanej ze spółki Buk Invest, Pan T.Z. był kierownikiem kontraktu w spółce Buk Invest oraz specjalistą ds. odbiorów technicznych. Spółka Buk Invest uważa również, że wartość realizacji to 8 458 702,11 zł. (dowód: informacja z Buk Invest z dnia 13 czerwca 2023 r.). Powyższe informacje zostały przez odwołującego zweryfikowane w Państwowym Muzeum Etnograficznym w Warszawie i nie znalazły potwierdzenia. Muzeum wyraźnie wskazuje, że Pan T.Z. nie pełnił funkcji kierownika Projektu, a wartość wykonanej muzealnej wystawy stałej wyniosła 4 002 059,00 zł. netto (dowód: odpowiedź Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie z dnia 14 czerwca 2023 r. na wniosek o dostęp do informacji publicznej). W rezultacie nie można uznać, że na przedmiotowym projekcie Pan T.Z. nabył doświadczenie jako Kierownik Projektu, w rozumieniu rozdziału VII ust. 3 lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, jak również, że przedmiotowa inwestycja spełniła warunek co do wartości wykonanej wystawy, co powoduje, że za ten projekt Konsorcjum Adamietz nie mogło uzyskać punktów w ramach kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, czyli należałoby obniżyć ocenę w tym zakresie o kolejne 5 pkt.

W dalszej części odwołujący opisywał zarzut nr 8 wskazując, iż podobne zarzuty w zakresie przedstawionego na kryteria oceny ofert doświadczenia osoby wskazanej jako Kierownik Projektu, jak powyższe, należy również sformułować w stosunku do oferty Hochtief. Inwestycją wskazaną przez tego wykonawcę w ramach kryteriów oceny ofert „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, dla Pana T.S. jest wykonanie inwestycji dotyczącej „Przebudowy pomieszczeń parteru budynku Oddziału Okręgowego NBP w Krakowie do realizacji funkcji edukacyjno-konferencyjnych Oddziału Okręgowego NBP w Krakowie” w Narodowym Banku Polskim. Jak już wcześniej odwołujący wskazał, muzealna wystawa stała to wystawa udostępniona w muzeum, którego definicja i sposób funkcjonowania został uregulowany prawnie. Zgodnie z art. 1 ustawy o muzeach, muzeum jest jednostką organizacyjną nienastawioną na osiąganie zysku, której celem jest gromadzenie i trwała ochrona dóbr naturalnego i kulturalnego dziedzictwa ludzkości o charakterze materialnym i niematerialnym, informowanie o wartościach i treściach gromadzonych zbiorów, upowszechnianie podstawowych wartości historii, nauki i kultury polskiej oraz światowej, kształtowanie wrażliwości poznawczej i estetycznej oraz umożliwianie korzystania ze zgromadzonych zbiorów. Przepis art. 5 ust. 1 ustawy o muzeach stanowi, że muzea mogą być tworzone przez ministrów i kierowników urzędów centralnych, jednostki samorządu terytorialnego, osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, przy czym Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego prowadzi w Biuletynie Informacji Publicznej wykaz muzeów (art. 5b ust. 1 ustawy o muzeach). Wykonawca Hochtief wskazał, że Pan T.S. pełnił funkcję Kierownika Projektu przy inwestycji dot. „Przebudowy pomieszczeń parteru budynku Oddziału Okręgowego NBP w Krakowie do realizacji funkcji edukacyjno-konferencyjnych Oddziału Okręgowego NBP w Krakowie” w Narodowym Banku Polskim. Jednak Narodowy Bank Polski nie widnieje w wykazie muzeów prowadzonym przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a zatem nie jest muzeum w rozumieniu art. 1 ustawy o muzeach. Co więcej, według informacji z dnia 29 czerwca 2023 r. przekazanej przez Narodowy Bank Polski, Pan T.S. nie był wskazany do pełnienia funkcji kierownika tego Projektu (dowód: odpowiedź Narodowego Banku Polski z dnia 29 czerwca 2023 r. na wniosek o dostępie do informacji publicznej). W rezultacie nie można uznać tego projektu za spełniającego wymogi określone w rozdziale VII ust. 3 lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, co powoduje, że za ten projekt wykonawca Hochtief nie mógł uzyskać punktów w ramach kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, czyli należałoby obniżyć ocenę w tym zakresie o 5 pkt.

Formułując zarzut nr 9 odwołujący wskazał na kolejną inwestycję wymienioną przez wykonawcę Hochtief w ramach kryteriów oceny ofert „K2 - Doświadczenie Personelu”

w zakresie Kierownika Projektu, dla Pana T.S.: wykonanie muzealnej wystawy stałej „Krzysztofory od nowa - Muzeum Kompletne”. Jak wynika z odpowiedzi z dnia 17 lipca 2023 r., udzielonej przez Muzeum Krakowa na wniosek o dostęp do informacji publicznej, Pan T.S. był wskazany jako projektant i wchodził w skład zespołu projektowego. Był upoważniony z ramienia New Amsterdam Sp. z o.o. (wykonawcy) do samodzielnych kontaktów z Muzeum Historycznym Miasta Krakowa, jednak do takich kontaktów wskazane były również inne osoby: J.T., T.L. oraz T.N., który był również koordynatorem wykonania poszczególnych projektów koncepcyjnych i wykonawczych (dowód: odpowiedź Muzeum Historycznego Miasta Krakowa z dnia 17 lipca 2023 r. na wniosek o dostępie do informacji publicznej). W rezultacie nie można uznać, że na przedmiotowym projekcie Pan T.S. nabył doświadczenie jako Kierownik Projektu, w rozumieniu rozdziału VII ust. 3 lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, co powoduje, że za ten projekt wykonawca Hochtief nie mógł uzyskać punktów w ramach kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, a tym samym należałoby obniżyć ocenę w tym zakresie o kolejne 5 pkt.

Zarzut nr 10 dotyczył kolejnej inwestycji wskazanej przez wykonawcę Hochtief w ramach kryteriów oceny ofert „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, dla Pana T.S. tj. projektu dla Muzeum Zamku w Łąncucie w ramach inwestycji „Prace remontowe, konserwatorskie i budowlane w ramach przedsięwzięcia Ochrona i rozwój dziedzictwa kulturowego dawnej Ordynacji Łąncuckiej oraz wykreowanie nowych przestrzeni ekspozycyjnych”. Jak jednak wynika z odpowiedzi z dnia 27 czerwca 2023 r., na wniosek o udostępnienie informacji publicznej, udzielonej przez Muzeum-Zamek w Łąncucie, Pan T.S. nie pełnił funkcji kierownika projektu dla tej inwestycji, a jedynie był wskazany jako osoba pełniąca funkcję koordynatora ds. kontentów wystawy (dowód: odpowiedź Muzeum-Zamek w Łąncucie z dnia 27 czerwca 2023 r. na wniosek o udzielenie informacji publicznej). W rezultacie nie można uznać, że na przedmiotowym projekcie Pan T.S. nabył doświadczenie jako Kierownik Projektu, w rozumieniu rozdziału VII ust. 3 lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, co powoduje, że za ten projekt wykonawca Hochtief nie mógł uzyskać punktów w ramach kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu. Powyższe powoduje, że należałoby obniżyć ocenę w tym zakresie o kolejne 5 pkt.

Zarzut nr 11 obejmował kolejną inwestycję wskazaną przez wykonawcę Hochtief w ramach kryteriów oceny ofert „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, dla Pana T.S. tj. budowę wystawy stałej pn. „Wawel Odzyskany” dla Zamku Królewskiego na Wawelu - Państwowe Zbiory Sztuki. Jak wynika z odpowiedzi z dnia 7 czerwca 2023 r. na wniosek o udostępnienie informacji publicznej, udzielonej przez Zamek Królewski na Wawelu - Państwowe Zbiory Sztuki, Pan T.S. nie pełnił funkcji kierownika wskazanego projektu, natomiast był jedną z osób zawierającą w imieniu wykonawcy New Amsterdam Sp. z o.o. umowę na realizację przedmiotowej wystawy. Istotne jest również to, że wartość przedmiotu umowy zawartej z wykonawcą New Amsterdam Sp. z o.o. wyniosła 2 209 102,40 zł., a nie zaś wymagane 5 000 000,00 zł. (dowód: odpowiedź Zamku Królewskiego na Wawelu - Państwowe Zbiory Sztuki z dnia 7 czerwca 2023 r. na wniosek o udzielenie informacji publicznej). W rezultacie nie można uznać, że na przedmiotowym projekcie Pan T.S. nabył doświadczenie jako Kierownik Projektu, w rozumieniu rozdziału VII ust. 3 lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, jak również, że wartość projektu jest zgodna z tymi wymaganiami, co powoduje, że za ten projekt wykonawca Hochtief nie mógł uzyskać punktów w ramach kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, czyli należałoby obniżyć ocenę w tym zakresie o kolejne 5 pkt.

W związku z argumentacją dotyczącą zarzutów nr 1-11, odwołujący wskazał, że za zasadny należy także uznać zarzut nr 12, polegający na naruszeniu przez zamawiającego przepisu art. 239 ustawy Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) i lit. c) ustawy Pzp w zw. art. 16 pkt 1 ustawy Pzp, poprzez wybór oferty Konsorcjum Adamietz jako najkorzystniejszej

w sytuacji, w której to oferta odwołującego powinna być uznana za najkorzystniejszą. W jego ocenie Konsorcjum Adamietz powinno być wykluczone z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 lub art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Jednakże nawet jeśli Izba by nie podzieliła tego stanowiska, to i tak błędne przypisanie punktów ofercie Konsorcjum Adamietz, a także niewłaściwa ocena według kryteriów oceny ofert wykonawcy Hochtief doprowadziła do sytuacji, w której oferta odwołującego nie została uznana za najkorzystniejszą, chociaż tak powinno być, jeśli zamawiający podjąłby wszystkie działania w przedmiotowym postępowaniu zgodnie z ustawą Pzp.

Zamawiający poinformował wykonawców, zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy Pzp, o wniesieniu odwołania, wzywając uczestników postępowania do złożenia przystąpienia. W terminie określonym w art. 525 ust. 1 ustawy Pzp, do postępowania odwoławczego

po stronie zamawiającego przystąpili wykonawcy wspólnie ubiegający się o zamówienie **Adamietz Warszawa Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Adamietz Sp. z o.o. z siedzibą w Strzelcach Opolskich** oraz wykonawca **Hochtief Polska S.A. z siedzibą w Warszawie**.

Zamawiający, działając w oparciu o art. 521 ust. 1 ustawy Pzp, złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której oświadczył, że uwzględnił zarzuty opisane w pkt 1 odwołania tj. w zakresie, w jakim wadliwie tj. niezgodnie z formułą przyjętą w SWZ przeliczył wartość punktową złożonych ofert, w konsekwencji przyznając odwołującemu 35,57 pkt, zamiast 46,71 pkt. Zamawiający oświadczył, że zastosuje się do żądania odwołującego i przyzna jego ofercie prawidłową liczbę punktów. Jednocześnie oświadczył, że identyczna wadliwość zdiagnozowana została w przypadku punktacji przyznanej wykonawcy Hochtief a tym samym, kierując się zasadą równego traktowania wykonawców oraz dążąc do przywrócenia czynności zamawiającego do stanu w pełni zgodnego z treścią dokumentacji postępowania, zamawiający poprawi punktację również w tym zakresie (przyznając temu wykonawcy liczbę punktów - 50,71 w ramach kryterium „Cena”). Uwzględniając powyższe ostateczna klasyfikacja punktowa przedstawia się następująco: Konsorcjum Adamietz - 85,00 pkt, Hochtief - 70,71 pkt, odwołujący - 66,71 pkt.

W pozostałym zakresie zamawiający wniósł o oddalenie odwołania, przedstawiając szczegółową argumentację w złożonym piśmie procesowym.

Swoje stanowisko w sprawie zaprezentował także wykonawca Hochtief w piśmie procesowym z 21 września 2023 r.

Konsorcjum Adamietz zaprezentowało swoje stanowisko w sprawie w piśmie procesowym z 24 września 2023 r.

Odwołujący na posiedzeniu w dniu 25 września 2023 r. oświadczył, że cofa zarzut naruszenia art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp (Zarzut nr 3).

Mając na uwadze powyżej złożone oświadczenia Izba umorzyła postępowanie w zakresie opisanym w Zarzucie nr 1 i Zarzucie nr 3 odwołania, orzekając w pkt 1 sentencji.

Krajowa Izba Odwoławcza, po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przesłaną przez zamawiającego w formie elektronicznej, po zapoznaniu się z treścią odwołania, odpowiedzią zamawiającego na nie, treścią pism procesowych złożonych przez Konsorcjum Adamietz i Hochtief, a także po wysłuchaniu oświadczeń, jak też stanowisk stron i uczestników postępowania, złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy ustaliła i zważyła, co następuje

Izba ustaliła, że nie zaszła żadna z przesłanek, o których stanowi art. 528 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

Izba dokonała również badania spełnienia przez odwołującego przesłanek określonych w art. 505 ustawy Pzp, to jest kwestii posiadania przez niego legitymacji do wniesienia odwołania uznając, że jego interes we wniesieniu odwołania przejawia się w następujący sposób.

Odwołujący złożył swoją ofertę w postępowaniu i ubiega się o udzielenie zamówienia. Zamawiający w jego ocenie dokonał błędnej oceny ofert złożonych przez Konsorcjum Adamietz i Hochtief, wskutek czego otrzymali oni większą liczbę punktów, niż wynikało to z opisu kryteriów oceny ofert. W przypadku, gdyby zarzuty odwołującego potwierdziły się, jego oferta mogłaby uzyskać pierwsze miejsce w rankingu ofert, a on sam miałby szansę być wybranym w postępowaniu, zawrzeć umowę, zrealizować zamówienie a w rezultacie osiągnąć zysk z jego realizacji.

Izba oddaliła opozycję odwołującego przeciw przystąpieniu wykonawcy Hochtief do postępowania po stronie zamawiającego. Izba stwierdziła, że spełnione zostały wymogi formalne w zakresie zgłoszonego przystąpienia, opisane w art. 525 ust. 1 ustawy Pzp. Hochtief zgłosił swoje przystąpienie w terminie określonym tym przepisem, wskazał stronę do której przystępuje i uzasadnił swój interes w zgłoszeniu przystąpienia. Bez znaczenia jest okoliczność, że przystępujący w treści pisma wniósł o oddalenie odwołania w zakresie zarzutów opisanych w pkt 1 oraz od pkt 8 do 11 odwołania (dotyczące oferty Hochtief), wskazał bowiem w sposób nie budzący wątpliwości stronę do której przystępuje. Izba nie podziela także stanowiska co do braku po stronie Hochtief interesu w zgłoszeniu przystąpienia, nie budzi wątpliwości, że zarzuty odwołującego odnoszą się w równej mierze do oferty złożonej przez Hochtief, zaś sposób interpretacji zapisów SWZ w niniejszej sprawie ma wpływ na sposób dokonania oceny jego oferty.

Izba dokonała ustaleń faktycznych w oparciu o dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia przekazaną przez zamawiającego.

Izba dopuściła i oceniła dowody załączone do odwołania, załączone do przedłożonych pism procesowych, jak też złożone przez Konsorcjum Adamietz na rozprawie.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje

Izba ustaliła, że przedmiotem zamówienia, zgodnie z opisem zawartym w § 3 SWZ jest wykonanie zadania pn. Realizacja robót budowlano - konserwatorskich wraz z infrastrukturą wewnętrzną i zewnętrzną, realizacja wystawy stałej oraz zakup i montaż pierwszego wyposażenia na potrzeby Muzeum Getta Warszawskiego dla zadania inwestycyjnego pn.: „Utworzenie Muzeum Getta Warszawskiego na terenie kompleksu dawnego Szpitala Dziecięcego fundacji małżeństwa Bersohn i Bauman przy ul. Siennej 60/ Śliskiej 51 w Warszawie tj. sporządzenie projektów, realizacja prac budowlano - instalacyjnych, realizacja wystawy stałej, oraz zakup i montaż pierwszego wyposażenia wraz z nadzorami”, określana również jako: budowa Muzeum Getta Warszawskiego w Warszawie. W ramach Inwestycji wykonawca zobowiązany zostanie do realizacji robót budowlano - instalacyjnych wraz z infrastrukturą zewnętrzną, realizacji wystawy stałej oraz zakupu i montażu pierwszego wyposażenia na potrzeby Muzeum Getta Warszawskiego (MGW), dla zadania inwestycyjnego pn. „Utworzenie Muzeum Getta Warszawskiego na terenie kompleksu dawnego Szpitala Dziecięcego fundacji małżeństwa Bersohn i Bauman przy ul. Siennej 60/Śliskiej 51 w Warszawie”. Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia stanowi Załącznik nr 1 do SWZ.

Izba ustaliła ponadto, że w postępowaniu złożone zostały 3 oferty: odwołującego, Konsorcjum Adamietz i Hochtief.

Pismem z dnia 1 września 2023 r. zamawiający poinformował o dokonaniu wyboru najkorzystniejszej oferty, za którą uznana została oferta złożona przez Konsorcjum Adamietz.

Izba uznała, że brak jest podstaw do twierdzenia, iż zamawiający naruszył cytowane wyżej przepisy ustawy Pzp dokonując wyboru, jako najkorzystniejszej, oferty Konsorcjum Adamietz w sytuacji, w której wykonawca ten powinien być wykluczony z postępowania, bądź którego oferta nie powinna zostać uznana za ofertę najkorzystniejszą, ani też nie stwierdziła, aby zamawiający dokonał nieprawidłowej oceny ofert złożonych przez Konsorcjum Adamietz i Hochtief przyznając im punkty w kryterium oceny ofert K2 - Doświadczenie personelu.

Izba nie podziela stanowiska odwołującego, że zamawiający w sposób dowolny czy swobodny, nie oparty na zapisach SWZ, podchodził do kwestii kryteriów oceny ofert, dokonując interpretacji zapisów dokumentacji postępowania w sposób odbiegający od literalnego ich brzmienia, w konsekwencji w sposób nieprawidłowy dokonał oceny złożonych w postępowaniu ofert Konsorcjum Adamietz oraz Hochtief. Analiza akt postępowania prowadzi do wniosku, że zamawiający oceniał złożone oferty kierując się brzmieniem SWZ w zakresie, w jakim opisał on wymagania dotyczące osób, których doświadczenie oceniał w ramach dodatkowego kryterium oceny ofert K2 - Doświadczenie personelu.

Ponadto, wbrew zarzutom odwołującego, zamawiający w toku prowadzonego postępowania, celem wyjaśnienia wątpliwości w zakresie informacji przekazywanych przez wykonawców w wykazie odnoszącym się do doświadczenia punktowanych osób, przeprowadził procedurę wyjaśniającą, zwracając się zarówno bezpośrednio do wykonawców (Konsorcjum Adamietz oraz Hochtief), jak też do innych podmiotów, które mogły mieć wiedzę na temat osób wymienionych w wykazie i realizowanych przez te osoby projektów. Tym samym nie sposób jest zarzucać zamawiającemu, że ten nie dążył do wyjaśnienia wątpliwości, które mogły zrodzić się na etapie dokonywanej oceny ofert, w tym między innymi w związku z informacjami skierowanymi przez odwołującego do zamawiającego.

Odnosząc się z kolei do stawianych przez odwołującego zarzutów w zakresie naruszenia art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp, poprzez nieprawidłową ocenę doświadczenia wymienionych w ofercie Konsorcjum Adamietz oraz Hochtief osób Izba, biorąc pod uwagę dokumentację prowadzonego postępowania, jak też złożone przez strony i uczestników postępowania dowody uznała, że zamawiający w sposób prawidłowy, zgodny z postanowieniami SWZ, dokonał oceny złożonych ofert w zakresie spornego kryterium K2 - Doświadczenie personelu.

Poniżej skład orzekający ustosunkuje się kolejno do podnoszonych w odwołaniu zarzutów.

W zakresie zarzutów opisanych w pkt 2 odwołania, w którym to odwołujący stwierdził, że zamawiający dokonał błędnej oceny oferty Konsorcjum Adamietz przyznając temu wykonawcy 5 punktów w kryterium oceny ofert „Doświadczenie Kierownika Budowy” w sytuacji kiedy osoba wskazana na to stanowisko - pan E.O., nie pełnił funkcji

Kierownika Budowy przez okres 12 miesięcy na przedstawionej inwestycji tj. Ethos przy placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie należy w pierwszej kolejności przypomnieć opis sposobu oceny w zakresie kryterium K2- Doświadczenie personelu dotyczące Kierownika Budowy.

Jak wynika z treści § 13 SWZ, zamawiający zdecydował się punktować dodatkowe doświadczenie Kierownika budowy w następujący sposób: za każde dodatkowe (wykraczające poza warunek udziału w postępowaniu) doświadczenie wymagane zgodnie z rozdziałem VII pkt 3 lit a) ii Opisu Potrzeb i Wymagań w zakresie realizacji robót budowlanych, zgodnie

z wzorem: 1 inwestycja* - 0 punktów, 2 inwestycje - 5 punktów, 3 inwestycje - 10 punktów, 4 inwestycje - 15 punktów, 5 inwestycji - 20 punktów. Przy tym oznaczenie „*” opisano: inwestycja wskazana w Wykazie osób na potrzeby spełnienia warunku udziału

w postępowaniu”. Z kolei zgodnie z postanowieniami rozdziału VII ust. 3 lit. a) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, zamawiający wymagał, aby Kierownik Budowy posiadał „wymagane doświadczenie z okresu ostatnich 10 lat przed upływem terminu składania wniosków

w pełnieniu funkcji kierownika budowy przy 1 inwestycji polegającej na budowie, rozbudowie lub przebudowie budynku, gdzie okres pełnienia funkcji kierownika budowy wynosił łącznie minimum 12 miesięcy potwierdzonych wpisem do dziennika budowy, spełniającej następujące warunki (poniższe wymagania spełniać musi jedna inwestycja łącznie):

budowana/ rozbudowywana/ przebudowywana powierzchnia całkowita budynku nie mniejsza niż 7 500,00 m², wartość robót nie mniejsza niż 40.000.000,00 zł netto, budynek z kondygnacją podziemną posadowioną na głębokości minimum - 7 m (słownie: minus siedem metrów) w stosunku

do ±0,00 budynku, budynek był realizowany w warunkach zwartej zabudowy.

Konsorcjum Adamietz w swojej ofercie wskazało Pana E.O.

do pełnienia funkcji Kierownika Budowy oświadczając, że „Pan E.O. pełnił funkcję Kierownika Budowy na zadaniu polegającym na Przebudowie i rozbudowie budynku Ethos, przy Placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie przez okres dłuższy niż wymagane

12 miesięcy.

Odwołujący twierdził, że zamawiający niezasadnie przyznał 5 pkt za doświadczenie wskazanej wyżej osoby, gdyż Pan E.O. nie pełnił tej funkcji przez okres 12 miesięcy. Podnosił, że zgodnie z wpisem do Dziennika Budowy, dokonany przez Pana E.O., przejęcie obowiązków nastąpiło w dniu 20 kwietnia 2016 r., zaś ich zakończenie w dniu 20 lutego 2017 r., tym samym wpisy w Dzienniku Budowy nie potwierdzają, że okres pełnienia funkcji wynosił 12 miesięcy. Po tej dacie z kolei, jak wskazywał wykonawca Konsorcjum Adamietz, Pan E.O. nabywał w dalszym ciągu doświadczenie jako kierownik budowy, co miało miejsce w trakcie procedury odbiorowej budynku, która doprowadziła do uzyskania w dniu 29 marca 2017 r. decyzji o Pozwoleniu na Użytkowanie, a następnie w trakcie procedury odbiorowej przez Inwestora. Odwołujący z kolei przywołał szereg orzeczeń Krajowej Izby Odwoławczej, jak też orzeczenia Sądów Administracyjnych z których, jego zdaniem wynika bezspornie, iż od daty zakończenia budowy nie można mówić o dalszym pełnieniu funkcji kierownika budowy, a w konsekwencji dalszym nabywaniu doświadczenia, poza dniami rzeczywistych czynności odbiorowych i nadzorczych w zakresie naprawienia wad, na pewno jednak nie przez cały okres od zakończenia budowy do odbioru pogwarancyjnego i ostatecznego.

Skład orzekający powyższego stanowiska odwołującego nie podziela z następujących powodów.

W pierwszej kolejności nie sposób podzielić twierdzenia odwołującego, że z treści wymagania opisanego w rozdziale VII ust. 3 lit. a) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań wynikało,

iż cały okres pełnienia funkcji tj. 12 miesięcy musiał zostać potwierdzony wpisami do dziennika budowy. Nie wynika to z literalnego brzmienia tego zapisu. Treść analizowanego warunku udziału w postępowaniu wskazuje jedynie na takie jego rozumienie, a w konsekwencji wymaganie, aby sam fakt pełnienia przez daną osobę funkcji Kierownika Budowy został potwierdzony wpisem (użyto liczby pojedynczej), nie zaś cały okres pełnienia tej funkcji przez wskazaną osobę. W tym zakresie za spójne i wiarygodne należy uznać twierdzenia zamawiającego, że od początku jego intencją było, aby osoba, którą wykonawca zamierza skierować do pełnienia funkcji Kierownika Budowy była wpisana do dziennika budowy (stąd mowa jest wyłącznie o konieczności potwierdzenia wpisem okoliczności, że dana osoba taką funkcję pełniła). Nie jest to jednak równoznaczne z koniecznością wykazywania okresu 12 miesięcy właśnie za pomocą owych wpisów. Zamawiający wymagał zatem, aby wymieniona osoba faktycznie piastowała tę funkcję, minimalnie przez wskazany okres 12 miesięcy, ale zamawiający mając świadomość, że nie wszystkie czynności osoby zaangażowanej

w kierowanie robotami budowlanymi znajdują odzwierciedlenie w dzienniku budowy, nie wymagał także, aby cały ten okres został potwierdzony wpisami.

Nie budzi wątpliwości Izby, że z treści wymagania wynikało, że dana osoba miała sprawować funkcję Kierownika Budowy, o której mowa w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r., poz. 682) - dalej „PB”, co miał potwierdzać wpis do dziennika budowy. Z kolei okres 12 miesięcy odnosił się do faktycznego pełnienia funkcji, ten z kolei mógł zostać potwierdzony również innymi, nie odnotowanymi w dzienniku budowy, czynnościami.

Podkreślić należy bowiem, że nie każda czynność dokonywana w trakcie realizacji robót budowlanych znajduje odzwierciedlenie w Dzienniku Budowy, co powoduje, że okres pełnienia samodzielnej funkcji w budownictwie przez daną osobę nie musi pokrywać się z wpisami w nim dokonanymi. Powyższa okoliczność również przemawia za takim stanowiskiem, zgodnie z którym fakt pełnienia funkcji przez wskazany okres nie musiał znajdować odzwierciedlenia wyłącznie w postaci wpisów w tym urzędowym dokumencie, raportującym przebieg procesu budowlanego, ale na okoliczność powyższego wykonawca mógł przedstawić inne, dowolne dokumenty, byleby wynikało z nich pełnienie funkcji przez wymagany przez zamawiającego okres.

Ponadto Izba nie podziela twierdzeń prezentowanych w sposób kategoryczny przez odwołującego, że jakoby od daty zakończenia budowy nie można mówić o dalszym pełnieniu funkcji kierownika budowy, a w konsekwencji dalszym nabywaniu doświadczenia. Przypomnienia wymaga, że okres pełnienia funkcji kierownika budowy determinują jego obowiązki, które w zakresie podstawowym określone zostały w art. 22 ustawy PB, począwszy od protokolarnego przejęcia od inwestora i odpowiedniego zabezpieczenia terenu budowy, aż do wymienionych w pkt 9 tego przepisu: zgłoszenia obiektu budowlanego do odbioru odpowiednim wpisem do dziennika budowy oraz uczestniczenie w czynnościach odbioru i zapewnienie usunięcia stwierdzonych wad, a także przekazanie inwestorowi oświadczenia, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2.

Powyższe nie oznacza, że powyższy zakres czynności, powierzonych w toku procesu inwestycyjnego jest zamknięty, a w konsekwencji, że do okresu doświadczenia kierownika budowy należy zaliczyć tylko okres faktycznego kierowania robotami będącymi realizacją zamówienia, a wyłączyć z tego inne czynności, niezbędne do ich wykonania, przed i po zakończeniu robót sensu stricto.

Jak trafnie zauważyła Izba w Wyroku z dnia 14 stycznia 2020 r., sygn. akt KIO 2593/19: „Zauważyć należy, że zakres obowiązków kierownika budowy jest zdefiniowany w Prawie Budowlanym, w szczególności w art. 21 i 22 ustawy. Do zakresu obowiązków oprócz nadzoru procesu budowy pod względem technicznym należy także wiele kwestii formalnych związanych z prowadzeniem przedsięwzięcia budowlanego, gdyż kierownik budowy ponosi pełną odpowiedzialność za realizację robót i zdarzenia, jakie mogą zaistnieć w trakcie realizacji inwestycji. Podstawowe obowiązki kierownika budowy wymienione w prawie budowlanym obejmują nie tylko nadzór nad realizacją robót, ale także jest uczestnikiem i wykonawcą szeregu prac przygotowawczych przed i po zakończeniu robót. Rolą kierownika budowy jest zorganizowanie budowy i dbanie o jej należyty przebieg pod względem zgodności z przepisami prawa, bezpieczeństwa i poprawności technicznej”. W konsekwencji Izba, w okolicznościach rozpoznawanej sprawy uznała, że należy zaliczyć do okresu doświadczenia przy pełnieniu funkcji kierownika budowy również inne czynności, które związane są z prowadzeniem prac budowlanych, ale które wykonywane były wcześniej, przed formalnym przejęciem placu budowy.

Sam zatem fakt, że Kierownik Budowy dokonuje (pierwszego lub ostatniego) wpisu do dziennika budowy, nie oznacza jeszcze, że rozpoczyna pełnienie lub też przestaje pełnić swoją funkcję i, że nie nabywa stosownego doświadczenia, wykonując czynności przed lub po tej dacie. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy sam zatem fakt dokonania ostatniego wpisu w Dzienniku Budowy, który wskazuje na zgłoszenie robót do odbioru nie oznacza jeszcze, że wskazany do pełnienia tej funkcji pan E.O. przestał ją pełnić. Wskazuje na to również sama treść przepisu art. 22 pkt 9 ustawy PB, który to wręcz wymusza rozbieżność pomiędzy ostatnim wpisem do dziennika budowy, a faktycznym zakończeniem sprawowania funkcji przez Kierownika Budowy. Z jednej bowiem strony wynika z niego, że to Kierownik Budowy dokonuje wpisu w Dzienniku Budowy i zgłasza obiekt do odbioru. Z drugiej natomiast, ten sam przepis definiuje, jako bezwzględne obowiązki Kierownika Budowy, konieczność uczestniczenia w czynnościach odbioru, ale również zapewnienie usunięcia stwierdzonych wad, które to czynności są przecież następczymi w stosunku do wpisu o gotowości (zgłoszeniu) do odbioru. Przy tym, co należy wskazać ustawa w tym zakresie mówi o „uczestniczeniu w czynnościach odbioru i zapewnieniu usunięcia stwierdzonych wad”, co wskazuje, że jest to szereg czynności, wykonywanych po dokonaniu odbioru, które trwają przez określony czas i kończą się w momencie kiedy dana osoba przestaje pełnić swoją funkcję. Nie sposób tego przepisu zatem interpretować w taki sposób, że okres pełnienia funkcji sprowadza się do wykonywania pojedynczych czynności, podpisania

określonych dokumentów.

Tym samym Izba doszła do przekonania, że formułując warunek udziału w postępowaniu, jak też dokonując oceny dodatkowego doświadczenia osoby wskazanej do pełnienia funkcji Kierownika Budowy, w ramach kryterium oceny ofert, intencją zamawiającego było, aby osoba wymieniona przez wykonawcę do pełnienia tej funkcji:

- 1.w ramach nabytego doświadczenia została wpisana do Dziennika Budowy, co miało wskazywać, iż ponosiła ona odpowiedzialność zgodnie z regulacjami PB;
- 2.zdobyła doświadczenie w kierowaniu zadaniem, o określonych parametrach (powierzchnia całkowita, wartość robót, posadowienie budynku, zwarta zabudowa);
- 3.sprawowała w ramach referencyjnej inwestycji funkcję przez okres minimum 12 miesięcy, który to okres mógł zostać potwierdzony wpisami do dziennika budowy, ale też innymi dokumentami, z których wynikał faktyczny okres pełnienia funkcji przez daną osobę.

Takie z kolei rozumienie cytowanych przez odwołującego zapisów SWZ pozwala uznać, że wskazany do pełnienia tej funkcji Pan E.O. posiada stosowne doświadczenie, które uprawniało zamawiającego do przyznania Konsorcjum Adamietz 5 pkt w kryterium oceny ofert.

Nie jest sporne w sprawie, że przejęcie obowiązków Kierownika Budowy przez Pana E.O. nastąpiło w dniu 20 kwietnia 2016 r., co potwierdza stosowny wpis w Dzienniku Budowy. Natomiast zgłoszenia do odbioru Pan E.O. dokonał wpisem do dziennika budowy dnia 20 lutego 2017 r. Rozstrzygnięcia wymagało, czy obowiązki wykonywane przez Pana E.O. po tej dacie na referencyjnej inwestycji, można zaliczyć do wymaganego warunkiem udziału w postępowaniu doświadczenia.

W tym zakresie wskazać należy na prowadzoną przez zamawiającego procedurę wyjaśniającą, w toku której przeprowadzona została weryfikacja informacji wskazanych przez wykonawców w wykazie odnoszącym się do doświadczenia punktowanych osób (Kierownika Budowy oraz Kierownika Projektu).

Zamawiający zwrócił się do PORR S.A. - generalnego wykonawcy inwestycji „Przebudowa i rozbudowa budynku Ethos, przy placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie” pismem z dnia 27 czerwca 2023 r., w którym sformułował szereg pytań (w tym w zakresie okresu pełnienia funkcji przez Pana O.). Wykonawca odpowiedział dnia 30 czerwca 2023 r., stwierdzając, że okres pełnienia funkcji wynosił 10 miesięcy (od 20 kwietnia 2016 r. do 20 lutego 2017 r.), na dowód czego załączono wyciąg z dziennika budowy.

W związku z powyższym, pismem z 5 lipca 2023 r. zamawiający skierował do Konsorcjum Adamietz wezwanie do wyjaśnienia rozbieżności pomiędzy deklaracją z wykazu załączonego do oferty, a informacją pozyskaną od PORR Polska S.A. oraz do przedłożenia dowodów potwierdzających pełnienie przez Pana E.O. funkcji Kierownika Budowy, we wskazanym w wykazie okresie.

W piśmie z 12 lipca 2023 r. Konsorcjum Adamietz wskazało, że dokonanie ostatniego wpisu w Dzienniku Budowy nie oznacza, że Pan E.O. przestał pełnić swoją funkcję. Wyjaśnił, że w przypadku każdej z budów mają wówczas miejsce kolejne czynności, takie jak odbiory Państwowej Straży Pożarnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zakończone wydaniem postanowień o braku sprzeciwu do użytkowania obiektu, co w konsekwencji pozwala na złożenie wniosku o wydanie decyzji o Pozwoleniu na Użytkowanie przez stosowny organ nadzoru, w tym przypadku Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego

w Warszawie. Decyzja ta z kolei, w przypadku tej inwestycji, została uzyskana w dniu 29 marca 2017 r. Wykonawca oświadczył, że w tych działaniach czynny udział brał Pan E.O. jako Kierownik Budowy. Kolejne zadanie kierownika budowy to udział w odbiorze budynku przez Inwestora, zakończony podpisaniem protokołu odbioru końcowego, również o ogromnym znaczeniu dla doświadczenia zawodowego. W tych czynnościach Pan E.O., jako Kierownik Budowy, brał udział nieprzerwanie do ostatnich dni maja 2017 r.

Z kolei protokół odbioru końcowego został uzyskany w lipcu 2017 r., już bez udziału Pana E.O., z uwagi na podjęcie przez niego analogicznych obowiązków na innej budowie prowadzonej na terenie Warszawy przez jego ówczesnego pracodawcę. Na dowód powyższego Konsorcjum Adamietz załączyło do pisma „Oświadczenie kierownika budowy” - Pana E.O., w którym potwierdził on powyższe okoliczności.

Zamawiający nie poprzestając na powyższych wyjaśnieniach, dążąc do ustalenia, ponad wszelką wątpliwość prawdziwości opisanych powyżej zdarzeń, ponownie zwrócił się

do generalnego wykonawcy Zadania Ethos - firmy PORR S.A. z pismem w trybie art. 128 ust. 5 ustawy Pzp (pismo z 21 lipca 2023 r.), w którym opisał zaistniałą sytuację oraz zwrócił się z następującym wnioskiem: „Uwzględniając udzieloną przez Konsorcjum Adamietz odpowiedź zwracamy się z uprzejmą prośbą o informację w tym zakresie, w szczególności potwierdzenie lub zaprzeczenie wypełnianiu przez pana E.O. obowiązków kierownika budowy w okresie od 20 lutego 2017 r. do końca maja 2017 r. (lub późniejszym). Prosimy również

o przesłanie wszelkiej dokumentacji związanej z odpowiedzią na powyższe pytania”.

W odpowiedzi (e-mail z dnia 9 sierpnia 2023 r.) PORR S.A. udzielił wyjaśnień, w których potwierdził, że: (1) w okresie 20.04.2016 - 20.02.2017 (10 miesięcy) Pan E.O. pełnił funkcję Kierownika Budowy z wpisami do dziennika budowy - budynek Ethos; dodatkowo (2) Pan E.O. brał udział w czynnościach odbiorowych oraz w usuwaniu usterek: protokół PINB z zakończenia budowy został podpisany w dniu 22.03.2017 r. (w załączeniu kopia); pozwolenie na użytkowanie zostało wydane w dniu 29.03.2017 r. (w załączeniu kopia); w okresie do 24.10.2017 r. Pan E.O. brał udział przy usuwaniu usterek (w załączeniu kopia ostatniego podpisanego protokołu).

Jak wynika zatem z powyższych dokumentów, Pan E.O. po dokonaniu ostatniego wpisu w Dzienniku Budowy, w dalszym ciągu sprawował swoją funkcję, biorąc udział (o czym stanowi art. 22 pkt 9 ustawy PB) w czynnościach odbiorowych,

na potwierdzenie czego zamawiający dysponował wystarczającymi dokumentami, które pozwoliły na uznanie, że faktyczne doświadczenie Pana O. wykracza poza datę wyznaczoną ostatnim wpisem do Dziennika Budowy i poza okres wymaganych 12 miesięcy.

Dodatkowo, Konsorcjum Adamietz przedłożyło w toku postępowania odwoławczego, w załączeniu do pisma procesowego z 24 września 2023 r. szereg dokumentów, które potwierdzały udział Pana E.O. w procedurze odbiorowej, dokumentując sprawowanie przez niego funkcji co najmniej przez wymagany w SWZ okres 12 miesięcy.

Wynika z nich między innymi, że:

1. dnia 6 marca 2017 r. Pan E.O. wystąpił do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla m. st. Warszawy z wnioskiem o pozwolenie na użytkowanie (na dowód czego przedłożono wniosek, podpisany przez Pana E.O., z dnia 6 marca 2017 r.);
2. dnia 22 marca 2017 r. Pan E.O. uczestniczył w kontroli obowiązkowej Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla m. st. Warszawy (na dowód czego przedłożono Protokół kontroli obowiązkowej PINB z dnia 22 marca 2017 r. zawierający adnotację, że Pan E.O. był obecny podczas tej kontroli);
3. decyzją Nr IOT/61/U/2017 z dnia 29 marca 2017 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla m. st. Warszawy udzielił inwestorowi pozwolenia na użytkowanie; Decyzja stała się ostateczna 14 kwietnia 2017 r. (na dowód czego przedłożono fragment dokumentu, z dokonanej na nim adnotacji wynika, że dokument wysłany został bezpośrednio do Pana E.O.);
4. z przedstawionej korespondencji mailowej wynika, że Pan E.O. w dniu 26 kwietnia 2017 r. ustalał termin odbioru zieleni na 4 maja 2017 r.;
5. z przedstawionej korespondencji mailowej Pana E.O. z dnia 23 marca 2017 r. wynika, że część prac była wykonywana dopiero po uprawomocnieniu się w dniu 14 kwietnia 2017 r. decyzji o pozwoleniu na użytkowanie (strych, kucia pod schody, wiaty);
6. z oświadczenia inspektora nadzoru na referencyjnej inwestycji Pana W.P. z dnia 18 lipca 2023 r. wynika ponadto, że do końca maja 2017 r. Pan E.O. uczestniczył w procedurze odbiorowej; dodatkowo na potwierdzenie, że Pan W.P. pełnił funkcję inspektora nadzoru na referencyjnej inwestycji Konsorcjum Adamietz przedłożyło jako dowód dwa wyciągi z Dziennika budowy Tom 1 i Tom 2.
7. pan E.O. podpisał protokół rzeczowo-finansowy z dnia 29 września 2017 r. oraz brał udział w usunięciu usterek stwierdzonych w toku odbioru, co potwierdzono za pomocą podpisanego przez niego protokołu z usunięcia usterek z dnia 24 października 2017 r.

Dodatkowo na rozprawie Konsorcjum Adamietz przedłożyło dowód w postaci korespondencji mailowej Pana E.O. z 16 maja 2017 r., w której informuje on o zakończeniu prac na referencyjnej inwestycji (showroom, uzupełnienie przy ACO

od strony Piano, tereny zewnętrzne i zieleń w 100%, uzupełnienie ubytków i pomalowanie fasady instytutu przy Piano), przy czym data ostatniego odbioru, wskazana w mailu to 16 maja 2017 r.

Mając na uwadze złożone w toku postępowania, załączone do pisma procesowego i przedłożone na rozprawie dokumenty nie sposób nie uznać, że Pan E.O. pełnił funkcję kierownika budowy na referencyjnej inwestycji przez ponad wymagane warunkiem 12 miesięcy. Nie budzi wątpliwości, że Pan E.O. w sposób faktyczny, po dokonaniu wpisu do dziennika budowy o zgłoszeniu do odbioru, uczestniczył w szeregu czynności związanych z odbiorami i usuwaniem stwierdzonych wad i usterek. Nie były to przy tym czynności, które miały charakter sporadyczny, jednorazowy, o czym świadczy prowadzona korespondencja mailowa, dotycząca szeregu spraw związanych z procedurą odbiorową, i co potwierdza również Inspektor Nadzoru Inwestorskiego - Pan W.P. wskazując, że pan E.O. uczestniczył nieprzerwanie w procedurze odbiorów inwestorskich do końca maja 2017 r. W konsekwencji zarzuty odwołującego opisane w pkt 1 odwołania należało oddalić.

Nie zasługuje także na uwzględnienie zarzut naruszenia przepisu art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wykluczenia Konsorcjum Adamietz z postępowania, w sytuacji, gdy Konsorcjum Adamietz w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawiło informacje wprowadzające w błąd, że Pan E.O. pełnił funkcję Kierownika Budowy przez okres 12 miesięcy na inwestycji Ethos przy placu Trzech Krzyży 10/14 w Warszawie, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia (zarzut opisany nr 4).

Jak wskazano powyżej Konsorcjum Adamietz wykazało w sposób nie budzący wątpliwości, że Pan E.O. pełnił funkcję Kierownika Budowy, również w okresie następującym po dokonaniu ostatniego wpisu do Dziennika Budowy. Nie ma zatem żadnych podstaw do uznania, że doszło do wprowadzenia zamawiającego w błąd, na skutek podania jakichkolwiek nieprawdziwych informacji. Przepis wskazywany przez odwołującego pozwala zamawiającemu na eliminowanie z udziału w postępowaniu tylko takiego wykonawcy, który podał nieprawdziwe informacje. Powyższe wymaga ustalenia w sposób niebudzący wątpliwości, że złożone przez wykonawcę informacje nie są prawdziwe oraz wykazania, że wykonawca podając nieprawdziwe informacje działał z zamiarem wprowadzenia zamawiającego w błąd, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. W konsekwencji zarzut w tym zakresie nie zasługiwał na uwzględnienie.

Izba nie podzieliła także zarzutu opisanego w pkt 5, w którym odwołujący podnosił, że doszło do naruszenia przez zamawiającego art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez nieprawidłową ocenę doświadczenia Kierownika Projektu - pana T.Z., w kryterium oceny ofert „Doświadczenie Kierownika Projektu”, wskazanego w ofercie Konsorcjum Adamietz. Zdaniem odwołującego zamawiający w sposób nieuprawniony przyznał temu wykonawcy 5 punktów w sytuacji, w której wskazany projekt tj. Centrum Pieniądza NBP w Narodowym Banku Polskim, nie jest muzealną wystawą stałą, ponieważ Narodowy Bank Polski nie jest muzeum w rozumieniu art. 1 ustawy o muzeach.

Odwołujący twierdził, że muzealna wystawa stała musi być wystawą organizowaną w muzeach w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy o muzeach oraz znajdujących się w wykazie muzeów prowadzonym przez Ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w Biuletynie Informacji Publicznej. Przywołał definicję muzealnej wystawy stałej Głównego Urzędu Statystycznego, a na dowód, że Centrum Pieniądza NBP nie jest muzeum wpisanym do ww. wykazu muzeów załączył wykaz muzeów pobrany z Biuletynu Informacji Publicznej.

Tak sformułowany zarzut jest niezasadny z następujących powodów.

Na wstępie należy przypomnieć, że zamawiający w §13 ust. 1 pkt 2 lit. b) SWZ, opisał warunki przyznania punktacji w kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, wskazując, że: za każdą (wykraczającą poza warunek udziału w postępowaniu) inwestycję wskazaną w doświadczeniu wymaganym zgodnie z rozdziałem VII ust. 3) lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań w zakresie realizacji robót budowlanych zgodnie z poniższym wzorem: 1 inwestycja* - 0 punktów („*” - inwestycja wskazana w Wykazie osób na potrzeby spełnienia warunku udziału w postępowaniu), 2 inwestycje - 5 punktów, 3 inwestycje - 10 punktów, 4 inwestycje - 15 punktów, 5 inwestycji - 20 punktów.

Zgodnie z postanowieniami rozdziału VII ust. 3 lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, Kierownik Projektu miał posiadać „wymagane doświadczenie z okresu ostatnich 10 lat przed upływem terminu składania wniosków w

charakterze kierownika projektu/ kontraktu (tj. osoby odpowiedzialnej za zarządzanie projektem), w realizacji: co najmniej jednego projektu przez okres minimum 6 miesięcy, a jeżeli projekt był realizowany krócej, to przez cały okres, mającego za przedmiot realizację wystawy, tj. wykonanie muzealnej wystawy stałej, o wartości nie mniejszej niż 5 000 000,00 zł. netto (słownie: pięć milionów złotych netto).

Z powyższego nie wynika, aby zamawiający sformułował wymaganie, aby referencyjne doświadczenie mogło być nabywane jedynie w jednostkach mających status muzeum w rozumieniu art. 1 ustawy o muzeach (i objętych zastosowaniem jej przepisów) i dodatkowo wpisanych do wykazu muzeów prowadzonego przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Trafnie zatem wywodzi zamawiający w odpowiedzi na odwołanie, że skoro wymaganie takie nie było w treści SWZ wyartykułowane, to na obecnym etapie nieuprawnione jest oczekiwanie od wykonawcy, aby referencyjne doświadczenie zostało nabyte wyłącznie w takich jednostkach.

Należy zaznaczyć, że pojęcie „muzeum” nie jest pojęciem zastrzeżonym prawnie lub w inny sposób nakazujący taktować to pojęcie w sposób wąski, jak chce tego odwołujący. Ponadto muzeami są nie tylko te wpisane do państwowego rejestru muzeów (rejestr ten gromadzi najważniejsze muzea, które dodatkowo spełniają wymogi opisane w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach). Nie oznacza to, że nie istnieją również inne, liczne muzea, które wprawdzie nie wpisane do rejestru mieszczą się w tej definicji.

Z treści art. 13 ust. 2 ustawy o muzeach wynika, że Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego uzależnia wpis do Rejestru w szczególności od znaczenia posiadanych przez muzeum zbiorów, zespołu wykwalifikowanych pracowników, pomieszczeń i stałego źródła finansowania - zapewniających spełnienie statutowych celów muzeum. Muzea rejestrowane są zatem wyłącznie kwalifikowaną (ale nie jedyną) kategorią muzeów, wyróżnioną ze względu na poziom merytoryczny i znaczenie zbiorów. Minister uzależnia wpis do rejestru od spełnienia szeregu warunków, przy tym w art. 13 ust. 2 ustawy o muzeach wymieniono jedynie podstawowe (choć nie wyłączne) kryteria podejmowania przez ministra właściwego ds. kultury i ochrony dziedzictwa narodowego decyzji o wpisie muzeum do rejestru (znaczenie posiadanych przez muzeum zbiorów, zespół wykwalifikowanych pracowników, pomieszczenia, stałe źródła finansowania, zapewniające spełnienie statutowych celów muzeum).

Tak wąskie rozumienie pojęcia, jakie prezentuje odwołujący jest zatem nieuprawnione, nie znajdujące bowiem oparcia w treści SWZ, która w żadnym miejscu nie ogranicza możliwości wykazania się doświadczeniem w realizacji wystawy w muzeum, które jest muzeum rejestrowanym.

Izba przyjęła wyjaśnienia zamawiającego, co w jej ocenie wynika z literalnego brzmienia warunku, że jego intencją było, aby przedmiotem referencyjnej inwestycji była realizacja muzealnej wystawy stałej, bez znaczenia było natomiast w jakim obiekcie taka wystawa stała powstanie. Innymi słowy muzealna wystawa stała mogła powstać zarówno w muzeum, jak też równie dobrze mogła zostać zorganizowana przez inny podmiot, nieposiadający takiego statusu.

Zamawiający nie zdefiniował także w SWZ pojęcia muzealnej wystawy stałej. Stąd rozumienie go w sposób, który powołał odwołujący - jest nieuprawnione. Przywoływana przez odwołującego definicja wystawy stałej używana przez GUS jest nieadekwatna

w okolicznościach niniejszej sprawy, gdyż została przygotowana przez GUS dla własnych celów, jakimi jest sporządzanie analiz czy raportów statystycznych i według przyjętych przez GUS metod. Powyższe odniesienie byłoby uzasadnione wyłącznie wówczas, gdyby zamawiający na definicję wystawy stałej stosowaną przez GUS się powoływał, co nie ma miejsca w treści SWZ.

Użycie określenia „muzealny” miało wyłącznie na celu podkreślenie artystycznej zawartości wystawy, zawierającej w jej stałej ekspozycji obiekty oryginalne, o wartości historycznej pochodzące ze zbiorów i kolekcji i takie wyłącznie należy przyjąć rozumienie tego określenia w warunkach niniejszego postępowania.

Nie sposób zatem zgodzić się z zarzutami odwołującego, że w sytuacji gdy Pan T.Z. pełnił funkcję Kierownika Projektu przy wykonywaniu muzealnej wystawy stałej Centrum Pieniądza NBP w Narodowym Banku Polskim, nie nabył stosownego doświadczenia z tego wyłącznie powodu, że NBP nie widnieje w wykazie muzeów. Warunek w tym zakresie nie został bowiem sformułowany i nie wynika z żadnego zapisu SWZ.

Ponadto, należy zauważyć, że Centrum Pieniądza NBP powszechnie jest określane jako muzeum pieniądza. Chociaż nie posiada formalnego statusu muzeum rejestrowanego, wpisanego w wykazie muzeów, o którym mowa w ustawie o muzeach, to realizuje wszystkie elementy działalności muzeum, jest bowiem jednostką organizacyjną nienastawioną

na osiąganie zysku, której celem jest gromadzenie i trwała ochrona dóbr naturalnego

i kulturalnego dziedzictwa ludzkości o charakterze materialnym i niematerialnym, informowanie o wartościach i treściach

gromadzonych zbiorów, upowszechnianie podstawowych wartości historii, nauki i kultury polskiej oraz światowej, kształtowanie wrażliwości poznawczej i estetycznej oraz umożliwianie korzystania ze zgromadzonych zbiorów (definicja muzeum wynika z art. 1 ustawy o muzeach). Jak wynika z powszechnie dostępnych na stronie internetowej informacji (<https://www.cpnbp.pl/zbiory>): Centrum Pieniądza NBP im. Sławomira S. Skrzypka posiada niezwykle bogate zbiory eksponatów, związanych z historią pieniądza na przestrzeni wieków. Zebrane w szesnastu salach - modułach tematycznych - przybliżają zwiedzającym dążenie ludzi do stworzenia jak najlepszego systemu rozliczeń finansowych, od czasów antycznych do dziś. I nie są to tylko historyczne i współczesne monety i banknoty. Centrum Pieniądza NBP posiada wystawę stałą w 16 modułach, od starożytności do czasów współczesnych, a eksponowane tam zbiory mają ogromną wartość historyczną, zabytkową i stanowią unikatową kolekcję tego typu nie tylko w Polsce. Centrum Pieniądza NBP uczestniczy także corocznie w Nocy Muzeów i jest oceniane jako jedno z najciekawszych muzeów w ramach tego wydarzenia.

Dodatkowo z dowodu przedłożonego przez Konsorcjum Adamietz na rozprawie w postaci Projektu Wykonawczego - Zestawienie Gablot Opis i Specyfikacja, zadaniem wykonawcy tego zadania było między innymi wykonanie gablot, które spełniały wymagania między innymi pod względem: szczelności, oświetlenia, czynników technicznych i estetycznych, neutralnych chemicznie względem zbiorów i o odpowiedniej odporności na włamanie, mocowanych do elementów konstrukcyjnych budynku. Dowód ten dodatkowo potwierdza, iż prezentowane tam zbiory stanowią znaczącą wartość zabytkową, o czym świadczą tak szczegółowe wymagania w zakresie sposobu ich prezentacji.

Należy też zauważyć, że potwierdzeniem, że w taki sam sposób jak zamawiający, także inni wykonawcy rozumie zapisy SWZ są wykazy osób złożone wraz z wnioskami o dopuszczenie do udziału w dialogu konkurencyjnym, a następnie wraz z ofertami, w tym wykazy osób złożone przez samego odwołującego. Odwołujący na rozprawie nie odniósł się do kwestii, z jakich powodów w złożonym przez siebie wniosku umieścił wystawy stałe zrealizowane dla Muzeum Wódki w Warszawie oraz Centrum Folkloru Polskiego „Karolin” w Otrębusach, skoro żadna z tych instytucji nie jest muzeum w znaczeniu wskazanym w odwołaniu i nie jest wpisana do wykazu muzeów, twierdząc, że to nie jego oferta jest przedmiotem odwołania. Powyższe wskazuje jednak, że sam odwołujący na etapie odczytywania zapisów SWZ w sposób tożsamy rozumiał kwestionowane teraz wymogi i, że również jego zdaniem pojęcie muzealnej wystawy stałej użyte w opisie kryterium nie dotyczy jedynie wystawy stałej w muzeum w rozumieniu ustawy o muzeach wpisanego do wykazu muzeów.

W konsekwencji skład orzekający doszedł do przekonania, że nie ma racji odwołujący twierdząc, że mając na uwadze wymogi opisane w rozdziale VII ust. 3 lit. i) ii. Opisu Potrzeb i Wymagań, za ten projekt Konsorcjum Adamietz nie powinno uzyskać punktów w ramach kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, a w konsekwencji należałoby obniżyć ocenę w tym zakresie o 5 pkt.

Nie znajduje też potwierdzenia w aktach sprawy zarzut opisany w pkt 6 odwołania, odnoszący się także do doświadczenia Pana T.Z., nabytego przy realizacji Podziemnej Trasy Turystycznej w Przemyślu. Odwołujący w tym zakresie wskazał, że osoba ta nie była Kierownikiem Projektu w ramach tej inwestycji, a ponadto wartość projektu wyniosła 3 094 007,24 zł. (wartość wykonanego projektu: 3 087 971,62 zł.). Na potwierdzenie tych okoliczności przedłożył stanowisko Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej z dnia 6 czerwca 2023 r. Odwołujący wskazał również na stanowisko Urzędu Miejskiego w Przemyślu, który stwierdził, że za zarządzanie projektem odpowiedzialni byli dwaj inni panowie.

Na wstępie Izba wskazuje, co jest cechą wspólną zarzutów nr 6 i 7, stawianych w odniesieniu do oferty Konsorcjum Adamietz oraz zarzutów względem oferty Hochtief, iż odwołujący dokonuje próby zdefiniowania stanowiska „Kierownik Projektu” w określony sposób, prezentując w odwołaniu własny sposób interpretacji użytych w SWZ pojęć.

Jak trafnie wskazał zamawiający w swoim piśmie procesowym - odpowiedzi na odwołanie, wymagane to nie powinno być interpretowane w sposób, który nie znajduje odzwierciedlenia w brzmieniu SWZ. W przypadku Kierownika Projektu (w odróżnieniu od osoby Kierownika Budowy) zamawiający dopuszczał większą swobodę w wykazywaniu nabycia faktycznego doświadczenia. Biorąc pod uwagę, że nie jest to samodzielna funkcja techniczna w budownictwie zgodnie z PB, wykonawcy mieli możliwość w szerszy sposób wykazywać, że wskazywana

przez nich osoba faktycznie nabyła doświadczenie. W zapisach SWZ nie zostało również sformułowane wymaganie, że osoba taka musi być wpisana w treści umowy, jako pełniąca tę funkcję na danym projekcie. Nie sposób tych zapisów rozumieć również w taki sposób, że osoba ta miała być odpowiedzialna, jak twierdzi odwołujący, za cały projekt, a nie jego część czy też, że musiała ona zajmować jedynie takie, a nie inne stanowisko.

Jak wyjaśnił zamawiający zależało mu na tym, aby wykazywane osoby nabyły faktyczne (realne) doświadczenie w kierowaniu (zarządzaniu/ nadzorowaniu) pracami związanymi z wystawą stałą, a zatem niezależnie od stosowanej (odmiennej w różnych zadaniach) nomenklatury (kierownik kontraktu/ kierownik projektu/ dyrektor kontraktu etc.), oceniane było zaangażowanie w inwestycję o określonych parametrach. Takie rozumienie przedmiotowych zapisów jest, zdaniem Izby, w pełni prawidłowe i znajduje odzwierciedlenie w dokumentacji postępowania.

Odnosząc się z kolei do doświadczenia Pana T.Z., nabytego przy realizacji Podziemnej Trasy Turystycznej w Przemysłu Izba, na podstawie akt sprawy ustaliła, że pismem z dnia 27 czerwca 2023 r. wystąpił do Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej z pytaniem o doświadczenie Pana Z.. W odpowiedzi zamawiający otrzymał informację zbieżną z tą, którą przekazuje odwołujący. Jednocześnie, pismem z tego samego

dnia, wystąpił z analogicznym pytaniem do SPDV Sp. z o.o. Udzielona przez tę spółkę odpowiedź została również załączona przez odwołującego do odwołania. Ponadto, zamawiający wystąpił w piśmie z 5 lipca 2023 r. do Konsorcjum Adamietz z wezwaniem

do złożenia wyjaśnień w przedmiotowym zakresie, żądając przedłożenia dowodów potwierdzających informacje z wykazu załączonego do oferty. W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 12 lipca 2023 r., Konsorcjum Adamietz powołało się na oświadczenie podmiotu trzeciego (użyczającego potencjał w postaci Pana Z.), który z kolei przedstawił oświadczenie spółki SPDV.

W ocenie Izby z treści złożonych przez Konsorcjum Adamietz wyjaśnień, jak też pisma SPDV Sp. z o.o., opisującego zakres współpracy na tym projekcie wynika, że osoba ta posiada referencyjne doświadczenie. Spółka stwierdza, że Pan T.Z., jako kierownik kontraktu był odpowiedzialny za całokształt spraw związanych z przygotowaniem oferty, przygotowaniem realizacji, zarządzaniem realizacją oraz za bezpośredni nadzór na wykonaniu infrastruktury, wyposażenia (w tym multimedialnych) ekspozycji stałej. W „Informacji” opisano w jaki sposób był realizowany projekt, potwierdzono zakres współpracy Pana T.Z. z firmą, wskazano jedynie, że był on wykazywany w tym zamówieniu jako „specjalista ds. multimedialnych”, co nie jest jednak jednoznaczne z tym, że osoba ta była odpowiedzialna wyłącznie za ten fragment.

Z treści dokumentu wynika też wartość inwestycji w odniesieniu do ekspozycji - 7 440 886,27 zł., a więc zgodną z oczekiwaniami zamawiającego. Dodatkowo wartość projektu, poza oświadczeniem SPDV Sp. z o.o. potwierdza informacja o wyborze oferty najkorzystniejszej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego dotyczącym tego projektu (dowód przedłożony przez Konsorcjum Adamietz na rozprawie - informacja o wyborze oferty najkorzystniejszej z 5 kwietnia 2022 r.).

Odwołujący nie przedstawił przy tym żadnego dowodu przeciwnego, z którego wynikałoby, że powierzony Panu T.Z. zakres jest inny, niż wynika to z wyjaśnień Konsorcjum Adamietz i Informacji spółki SPDV Sp. z o.o.

Izba podziela przy tym stanowisko zamawiającego, że nie zawsze inwestorzy mają pełną wiedzę o organizacji wewnętrznej zarządzania projektem i rolach przypisanych poszczególnym osobom ze strony wykonawcy, zatem zapytania kierowane do inwestorów nie mogą uzasadniać wniosku, że dana osoba w strukturze organizacyjnej zarządzania projektem ze strony wykonawcy, nie wykonywała przypisanej mu roli nadzorującego i zarządzającego projektem. Z tego też najpewniej powodu w niektórych przypadkach inwestorzy, odnosząc się do zapytania kierowanego przez zamawiającego, odpowiadali przecząco w kontekście

zaangażowania danej osoby. Mając jednak świadomość specyfiki tego typu inwestycji oraz brak ustawowo narzuconych schematów (choćby w zakresie komunikowania się z inwestorem) należy przyjąć, że odpowiedzi inwestorów nie mogą być uznane za przesądzające o tym, że danej osobie nie przypisano zadań i obowiązków takich, jakie te osoby wykonywały na danym projekcie. Trafnie zatem zamawiający,

biorąc pod uwagę powyższą okoliczność, dodatkowo zwrócił się do wykonawców z prośbą o wyjaśnienie ewentualnych wątpliwości czy nieścisłości, prosząc o złożenie dodatkowych dowodów.

Mając na uwadze powyższe Izba uznała, że zarzut w zakresie, w jakim odwołujący kwestionował doświadczenie Pana T.Z. na wskazanym projekcie - nie potwierdził się.

Izba nie uwzględniła także zarzutu nr 7 odwołania, dotyczącego naruszenia art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp - poprzez nieprawidłową ocenę doświadczenia Kierownika Projektu - pana T.Z., w kryterium oceny ofert „Doświadczenie Kierownika Projektu” oferty Konsorcjum Adamietz, poprzez przyznanie 5 punktów w sytuacji, w której pan T.Z. nie był Kierownikiem Projektu realizowanego dla Muzeum Etnograficznego w Warszawie.

Również w tym przypadku odwołujący stwierdził, że Pan Z. nie pełnił deklarowanej funkcji, na dowód czego załączone zostało oświadczenie przesłane zamawiającemu przez BUK Invest Sp. z o.o. z dnia 30 czerwca 2023 roku. Odwołujący wskazuje również, że pozyskał informacje bezpośrednio z Muzeum Etnograficznego w Warszawie, które rzekomo stwierdza, że Pan Z. nie pełnił funkcji Kierownika Projektu, a wartość inwestycji nie odpowiada tej wpisanej do wykazu przez Konsorcjum Adamietz.

Jak ustaliła Izba na podstawie akt sprawy, zamawiający po uzyskaniu przywołanej powyżej odpowiedzi Muzeum Etnograficznego w Warszawie z dnia 30 czerwca 2023 r., zwrócił się do Konsorcjum Adamietz z wnioskiem o udzielenie wyjaśnień. Do odpowiedzi z dnia

12 lipca 2023 r. wykonawca załączył m.in. stanowisko BUK Invest sp. z o.o. z dnia 6 lipca

2023 r., zgodnie z którym Pan Z. pełnił funkcję Kierownika Kontraktu i nadzorował realizację spornego projektu. W treści tego pisma zawarta została także informacja o wartości projektu, która wynosiła 8 458 702,11 zł.

Ponadto, Konsorcjum Adamietz, poza wyjaśnieniami złożonymi w tym zakresie w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego z dnia 12 lipca 2023 r., w swoim piśmie procesowym złożonym do akt sprawy z 24 września 2023 r. przedłożyło dodatkowe dowody na okoliczność, że Pan T.Z. był Kierownikiem Projektu z ramienia BUK Invest Sp. z o. o. z siedzibą w Krakowie, który to wykonawca pełnił funkcję zarządzającej procesem inwestycyjnym, w ramach wszystkich zadań dotyczących referencyjnej inwestycji.

Z załączonych do pisma przykładowych protokołów odbioru referencyjnej inwestycji wynika, że Pan T.Z. uczestniczył w projekcie, składając swoje podpisy pod protokołami odbioru (protokół odbioru z dnia 20 maja 2020 r., protokół odbioru z dnia 30 kwietnia 2020 r., protokół odbioru z dnia 31 marca 2020 r.). Z kolei z treści Informacji z dnia 20 listopada 2018 r. o wyborze BUK Invest Sp. z o. o. wynika, że firma ta pełniła funkcję zarządzającej procesem inwestycyjnym w ramach wszystkich zadań dotyczących referencyjnej inwestycji.

Odnosząc się do wartości wskazanej inwestycji Konsorcjum Adamietz wyjaśniło, że jej łączna wartość, na którą składają się 3 części wynosi 5 161 281,01 zł. netto tj. 6.348.375,64 zł brutto, w tym zakres dotyczący dostawy opraw oświetleniowych wykonał wykonawca Perfect Display Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie o wartości 691 533,06 zł brutto (na dowód czego przedłożona została informacja z dnia 23 czerwca 2020 r. o wyborze Perfect Display); zakres dotyczący wykonania przestrzeni ekspozycyjnej zrealizowali wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia Perfect Display Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie oraz Ejsak Group z siedzibą w Raszynie o łącznej wartości 4 922 532,58 zł brutto (na dowód powyższego przedstawiono referencję z dnia 5 lipca 2021 r.); zakres dotyczący systemu audio przewodników wykonał MOVITECH Ł. MARZEC, R.PITYN SKI Sp. J. z siedzibą w Krakow którego zakres wyniósł łącznie 734 310,00 zł. brutto (jako dowód przedłożona została Informacja z dnia 16 maja 2019 r. o wyborze MOVITECH).

Z kolei z treści załączonej do odwołania wiadomości e-mail z dnia 13 czerwca 2023 r. wynika, że Pan T.Z., będąc Kierownikiem Kontraktu w spółce Buk Inwest oraz specjalistą ds. odbiorów technicznych, nadzorował także realizację projektu dla Muzeum Etnograficznego w Warszawie. Mając na uwadze, iż aktualne pozostają wcześniejsze wywody odnośnie tego, że brak jest ustawowych definicji Kierownika Kontraktu czy też Kierownika Projektu, a także brak szczegółowych wymagań w tym zakresie opisanych w SWZ - dowód ten przeczy tezom odwołującego, iż osoba wskazana przez Konsorcjum Adamietz nie pełniła na wymienionym projekcie funkcji, która była dodatkowo punktowana przez zamawiającego.

Tym samym, w ocenie Izby, trafnie zamawiający przyznał wykonawcy Konsorcjum Adamietz punkty za doświadczenie nabyte przez pana T.Z. w projekcie realizowanym dla Muzeum Etnograficznego w Warszawie.

Odnosząc się z kolei do zarzutu, sformułowanego jako zarzut nr 8, a dotyczącego przyznania wykonawcy Hochtief w ramach kryteriów oceny ofert „K2 - Doświadczenie Personelu” 5 pkt za doświadczenie nabyte przez Pana T.S. jako Kierownika Projektu za wykonanie inwestycji dot. „Przebudowy pomieszczeń parteru budynku Oddziału

Okręgowego NBP w Krakowie do realizacji funkcji edukacyjno-konferencyjnych Oddziału

Okręgowego NBP w Krakowie" w Narodowym Banku Polskim w pierwszej kolejności skład orzekający wskazuje, że aktualne są wcześniejsze wywoady w zakresie dotyczącym wymagania, aby muzealna wystawa stała była udostępniona w muzeum, które widnieje

w wykazie muzeów. W zakresie zatem statusu Narodowego Banku Polskiego i wpływ tego statusu na spełnienie określonych w SWZ oczekiwań zamawiającego, Izba w pełni podtrzymuje stanowisko jak w przypadku zarzutu 5, odnoszącego się do doświadczenia personelu wskazanego przez Konsorcjum Adamietz.

Odnosząc się z kolei do twierdzeń, że Pan T.S. nie pełnił funkcji Kierownika Projektu na tym zadaniu, co ma wynikać z Informacji z dnia 29 czerwca 2023 r. przekazanej przez NBP Izba, na podstawie akt sprawy stwierdziła, że zamawiający w toku postępowania zwrócił się do Hochtief z wnioskiem o złożenie stosownych wyjaśnień (pismo z dnia 5 lipca 2023 r.). Odnosząc się do analizowanej inwestycji zamawiający poprosił także o przedstawienie dowodów potwierdzających informacje zawarte w wykazie przedłożonym wraz ofertą. Hochtief w wyjaśnieniach z dnia 12 lipca 2023 r. wskazał, że Pan T.S. był osobą odpowiedzialną za zarządzania projektem (w szczególności uczestniczył w spotkaniach koordynacyjnych i zarządzał personelem odpowiedzialnym za poszczególne zakresy prac). Do wyjaśnień załączono oświadczenie jednego z wykonawców realizujących referencyjne zadanie, z którego to oświadczenia wynika bezspornie, że zarządzał on przedmiotową inwestycją.

W konsekwencji, mając na uwadze przedłożone w postępowaniu przez Hochtief dowody Izba uznała, że zarzut odwołania nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut nr 9 dotyczył z kolei inwestycji wskazanej przez wykonawcę Hochtief w ramach kryteriów oceny ofert „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, dla Pana T.S. - wykonania muzealnej wystawy stałej „Krzysztofory od nowa - Muzeum Kompletne”.

Odwołujący powołuje się na załączoną do odwołania wiadomość e-mail od inwestora z dnia 17 lipca 2023 r. twierdząc, że na tej inwestycji Pan T.S. był wskazany jako projektant i wchodził w skład zespołu projektowego, nie nabył zatem wymaganego doświadczenia jako Kierownik Projektu.

Analiza treści udzielonej odpowiedzi nie wskazuje jednak, że zarzuty odwołującego należy uznać za zasadne. Inwestor, który co należy ponownie podkreślić, nie zawsze ma pełną wiedzę na temat wszystkich członków zespołu, powierzonych im ról i zadań w przywołanej wiadomości wskazuje, że: (i) Pan T.S. był upoważniony do samodzielnych kontaktów z Inwestorem i został wskazany jako projektant, (ii) zawarta z wykonawcą umowa

nie wskazuje osoby, której powierzono by pełnienie funkcji Kierownika Projektu, (iii) Pan T.S. wchodził w skład zespołu projektowego, (iv) inwestor nie posiada wiedzy jakie faktycznie zadania pełnił Pan T.S..

Tym samym dowód, który miał potwierdzać wskazywane przez odwołującego okoliczności, nie może być za taki uznany. W tym miejscu wskazać należy, że poprzez odesłanie do ustawy Kodeks cywilny w art. 8 ust. 1 ustawy Pzp, ciężar dowodu spoczywa

na podmiocie, który z danego faktu wywodzi skutki prawne. Dzieje się tak m.in. w sytuacji odwołującego się wykonawcy, który kwestionuje konkretne czynności dokonane przez zamawiającego. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy oznacza to, że jeśli odwołujący podważa fakt, że dana osoba pełniła na danym projekcie określoną funkcję, aby Izba uwzględniła odwołanie, obowiązany jest przedstawić dowody na tą okoliczność. W tym przypadku odwołujący całkowicie zaniechał inicjatywy dowodowej, w konsekwencji zarzut ten podlegał oddaleniu.

Analogiczny zarzut (opisany jako zarzut nr 10) odwołujący sformułował w odniesieniu do punktowanego przez zamawiającego doświadczenia nabytego przez Pana T.S., podczas realizowanego projektu dla Muzeum Zamku w Łąncucie w ramach inwestycji Prace remontowe, konserwatorskie i budowlane w ramach przedsięwzięcia „Ochrona i rozwój dziedzictwa kulturowego dawnej Ordynacji Łąncuckiej oraz wykreowanie nowych przestrzeni ekspozycyjnych”. Odwołujący powołał się na odpowiedź z dnia 27 czerwca 2023 r., na wniosek o udostępnienie informacji publicznej, udzieloną przez Muzeum-Zamek

w Łąncucie, w której wskazano, że Pan T.S. był wskazany jako osoba pełniąca funkcję koordynatora ds. kontentów wystawy, nie pełnił zatem funkcji kierownika projektu.

W powyższym zakresie, co wynika z akt postępowania przekazanych przez zamawiającego, po uzyskaniu przedmiotowej informacji zamawiający zwrócił się do Hochtief z wnioskiem o złożenie wyjaśnień oraz poparcie ich

dowodami (pismo z dnia 5 lipca 2023 r.). W odpowiedzi z dnia 12 lipca 2023 r. wykonawca stwierdził m.in., że Pan T.S. występował w charakterze kierownika projektu tj. był osobą odpowiedzialną za zarządzanie projektem (kierował czynnościami związanymi z realizacją wystawy stałej Oranżerii oraz Ujeżdżalnią). Na potwierdzenie powyższego wykonawca przedłożył wyciąg z umowy zawartej pomiędzy Muzeum-Zamek w Łańcucie a New Amsterdam Sp. z o.o., z której wynikało, że Pan T.S. oprócz reprezentowania New Amsterdam Sp. z o.o. jako Członek zarządu (zgodnie ze sposobem reprezentacji wskazanym w KRS) był koordynatorem ds. wykonania kontentów wystawy. Jednocześnie takie określenie tej funkcji było wymogiem zamawiającego. W zakresie jego obowiązków było kierowanie czynnościami związanymi z realizacją wystawy stałej Oranżerii oraz Ujeżdżalnią (zakres prac został wyszczególniony w § 6 ust. 1 umowy)

oraz był osobą odpowiedzialną za podpisywanie protokołów uzgodnień i odbiorów w tym zakresie. Pan T.S., jako osoba z wykształceniem artystycznym, kierował projektem w ww. zakresie oraz odpowiadał merytorycznie za kształt i treść wystawy.

Hochtief w swoich wyjaśnieniach podkreślił, że nazwa stanowiska wskazana w treści umowy w przypadku tego typu realizacji nie musi ani determinować ani ograniczać zakresu jej obowiązków. Na potwierdzenie, że zakres obowiązków Pana T.S. wybiegał poza czynności koordynacyjne zostały przedłożone następujące dokumenty: wyciąg z umowy nr T.OR.KA.213.02.2020, potwierdzający zakres obowiązków wykonywanych przez pana T.S. oraz dokumenty świadczące o tym, że w ramach realizacji inwestycji Pan T.S. zarządzał projektem, a nie tylko częścią dotyczącą kontentu.

Zamawiający, biorąc pod uwagę złożone w postępowaniu przez Hochtief wyjaśnienia, jak też przedłożone wraz z pismem dowody trafnie uznał, że nie ma żadnych podstaw do kwestionowania doświadczenia nabytego przez pana T.S. na tym projekcie. Również bowiem w tym przypadku wątpliwości, które u zamawiającego wzbudziła odpowiedź inwestora zostały w dostateczny sposób rozwiane. Aktualna pozostaje również teza co do tego, że sama nazwa funkcji pełnionej przez pana T.S. na tym projekcie nie może dyskwalifikować go, jako osoby występującej w charakterze kierownika projektu, ani przekreślać zdobytego doświadczenia.

Również w przypadku tego projektu odwołujący, oprócz powołania się na informacje od Inwestora, zaniechał całkowicie inicjatywy dowodowej, co w konsekwencji powoduje, że przedmiotowy zarzut należało oddalić.

Ostatni zarzut odwołującego, oznaczony jako zarzut nr 11, dotyczył inwestycji wskazanej przez wykonawcę Hochtief w ramach kryteriów oceny ofert „K2 - Doświadczenie Personelu” w zakresie Kierownika Projektu, dla Pana T.S. przy realizacji budowy wystawy stałej pn. „Wawel Odzyskany” dla Zamku Królewskiego na Wawelu - Państwowe Zbiory Sztuki. Odwołujący w tym przypadku powołał się na odpowiedź z dnia 7 czerwca 2023 r., na wniosek o udostępnienie informacji publicznej, udzielonej przez Zamek Królewski na Wawelu - Państwowe Zbiory Sztuki, z której wynikało, że Pan T.S. nie pełnił funkcji kierownika wskazanego projektu, natomiast był jedną z osób zawierającą w imieniu wykonawcy New Amsterdam Sp. z o.o. umowę na realizację przedmiotowej wystawy. Wskazał również, że wartość przedmiotu umowy zawartej z wykonawcą New Amsterdam Sp. z o.o. wyniosła 2 209 102,40 zł., a nie wymagane 5 000 000,00 zł.

Również ten projekt był przedmiotem wezwania do złożenia wyjaśnień z dnia 5 lipca 2023 r. W odpowiedzi na pytanie o zakres pełnionej funkcji oraz przedstawienie stosownych

dowodów, wykonawca Hochtief w złożonych wyjaśnieniach z 12 lipca 2023 r. stwierdził m. in., że Pan T.S. występował w charakterze kierownika projektu tj. był osobą odpowiedzialną za zarządzanie. Przedstawiono też dowody w postaci oświadczenia zamawiającego, który wskazał, że Pan T.S. był osobą odpowiedzialną za zarządzanie projektem oraz protokół zebrania Zarządu spółki New Amsterdam Sp. z o.o.

z 10 października 2017 r., dotyczący podziału obowiązków pomiędzy członków zarządu.

Z pierwszego z wymienionych dokumentów wynikało, że Pan T.S. był odpowiedzialny za zarządzanie projektem, koordynował prace zespołu i podejmował decyzje dotyczące szczegółów realizacji wystawy. Izba zgadza się z Hochtief, że zdobytego na tym projekcie doświadczenia nie dyskwalifikuje okoliczność, że osób działających z ramienia New Amsterdam Sp. z o.o. było kilka, co wynikało ze stopnia skomplikowania projektu oraz sposobu organizacji zadań w spółce New Amsterdam Sp. z o.o.

W świetle udzielonych wyjaśnień nie budzi wątpliwości, że Pan T.S. nabył na ww. projekcie wymagane

doświadczenie. Odwołujący, także w przypadku tego zadania zaniechał całkowicie inicjatywy dowodowej, poprzestając na pozyskanym przez zamawiającego stanowisku Inwestora. Jednocześnie w swojej argumentacji pomija całkowicie złożone przez Hochtief wyjaśnienia i przedłożone dowody, nie odnosząc się do nich. Powyższe powoduje, że i ten zarzut należało uznać za niepotwierdzony.

Konsekwencją oddalenia zarzutów opisanych powyżej jest uznanie za niezasadny zarzutu nr 12, polegającego na naruszeniu przez zamawiającego przepisu art. 239 ustawy Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) i lit. c) ustawy Pzp w zw. art. 16 pkt 1 ustawy Pzp, poprzez wybór oferty Konsorcjum Adamietz jako najkorzystniejszej w sytuacji, w której to oferta odwołującego powinna być uznana za najkorzystniejszą. Zamawiający w sposób prawidłowy, opierając się na zapisach dokumentacji postępowania, w oparciu o złożone w postępowaniu dokumenty, złożone przez wykonawców wyjaśnienia i przedłożone dowody, w sposób poprawny dokonał oceny ofert w ramach opisanych w SWZ kryteriów, w szczególności

w zakresie kryterium „K2 - Doświadczenie Personelu”.

Mając na uwadze powyższe skład orzekający doszedł do przekonania, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Biorąc powyższe pod uwagę, o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku postępowania - na podstawie art. 557 i art. 575 ustawy Pzp oraz

w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Przewodniczący:.....

Członkowie:
.....